

ÚVOD

Vážený čtenáři

Budu Vám přinášet sérii textů do sebe sice nezapadajících stylisticky, ale smyslem souvisejících vizí a myšlenek o vesmíru. Moje vidění všehomíra se nesetkalo s pochopením u odborné fyzikální veřejnosti. Já totiž svůj pohled na svět/vesmír pasíruji filtrem *jistého zadání*. Tím zadáním je „návrh či otázka“ : Pokud definitivně nevíme „z čeho“ hmota je, a to doposud nevíme, musí být nutně hmota základní veličinou jen proto, že takto byla vědci za základní prohlášena ? Musíme brát hmotu jako nedotknutelný stav (tvrdí to fyzikové), „něčeho, nevíme čeho“, který „vznikl“ a navíc „z ničeho“ ? Je bezpodmínečně zakázáno uvažovat o tom, že by mohla být i hmota realizována z „jiných základních veličin“? Pokud ano, proč ?

I obyčejní lidé, laikové vědí, že vesmír kolem nás v tom nejjednodušším a nejprostším výkladu/popisu je : *stav časoprostoru a hmoty v něm – to je vesmír*. Víme, věda už ví, že vesmír je dynamickým vztahem časoprostoru a hmoty, které se navzájem ovlivňují tj. vzájemně se proměňují a přitom koexistují. Není možné, aby existoval jeden bez druhého, hmota bez časoprostoru a časoprostor bez hmoty. Já k tomu dodám : že to platí v *tomto* vesmíru jak se zrealizoval (jek „byl“ zrealizován) po Třesku. Nic jiného už ve vesmíru není (!) než „instance“ časoprostor a „instance“ hmota (pokud budeme přitom *pole* pokládat za stav hmoty ... a dokonce i za jistých okolností za stav časoprostoru ... pole jako něco mezi tím). Přesto fyzikové pokládají pole spíš za stavy hmoty. Fyzika, to je defakto výhradně zkoumání vzájemnosti vztahů časoprostoru a hmoty jednak a jednak hledání struktur hmoty. Hledání *struktury* , tj. nesmírně mnoho struktur, je pouze „matematicko-geometrický formalismus, který ještě neznamená hledání a zodpovězení „z čeho“ hmota je „vyrobena“.(?). ...pokud...takovou otázku vědě nepoložíme. Vědě dodnes stačilo hledat „strukturu“ hmoty, čímž byla odsunuta do pozadí otázka „podstaty“ hmoty. (A dokonce nebylo ani nutné to vědět ; prostě vznikla „z ničeho“ a je taková jaká je.) A tohle je to, co jsem já udělal : zadal jsem tu otázku ... všem. Ale reaguji na ní 25 let sám.

Vážení čtenáři, fyzikové určitě při čtení těchto řádků sarkasticky zuří, jak jsem si výklad o vesmíru zjednodušil a jak vše je zcela (v detailech) jinak a především jak vše je složitější. Je, jistě. Ale i oni musí výklad o košatosti svých poznatků zahájit „úvodem“ (libovolným) jako já zde výše. Ani já v úvodu neumím popsat „vše“.

Moje zadání vědě a fyzikům tedy zní : **Může být hmota realizována, postavena (vesmírem) z ještě „základnějších“ atributů tj. z opravdu základních veličin, než si o ní myslíme a než zač jí pokládáme ?**

Může ??????

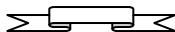
Už 40 let běží ve fyzikální vědě např. teorie strun, která říká názor, že hmotné elementy jsou „stavy vibrací“ struny a která „ pro svou potřebu“ mění počet dimenzí. Cítíte toho Peška co chodí okolo ? Fyzikové jsou už 60 let pozorováním i teoretickými výzkumy (podanými v řeči matematiky) tlačeni nuceni uznávat – a sami udiveni –, že hmota se jaksi chová na kvantové úrovni i jako vlnění....(a dokonce nezáleží na tom „co“ se vlní). Jsou tlačeni, ač to neradi připouštějí, že „děj – změna v čase – při použití *něčeho*“ je zárodkem hmoty samé. Opakuji : „děj“ !!! je zárodkem artefaktu hmotového – *struna se chvěje* a tím vytváří mody a ty mody jsou hmota. A opět se tu neříká „z čeho ta struna je“ ? Proč tu ve vědě je-panuje to těžkopádné „nedobrovolné“ přiznávání, že příroda nás tlačí vysvětlovat hmotu jako „stav“, nikoliv jako „jev artefaktu-věci“ ?... a podruhé zase naopak ? Zřejmě proto, že hmota na své fundamentální úrovni poznatelnosti bude „něčím jiným“ než chceme připustit. Věda zkoumá **strukturu** hmoty. Struktura je **vždy závislá na geometrii** provedení a geometrie to je realizace matematických předpisů, pokud vůbec máme „co do té matematiky dosazovat“, tedy pokud nám vůbec Vesmír dá k dispozici pro matematiku ony dimenze veličin.

Moje hypotéza se chce domnívat, že hmota je „vyráběna z časoprostoru“ proměnami jeho vzájemných stavů a poměrů dimenzí veličin základních tj. délky a času.

Tak to bylo na úvod.

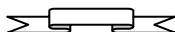
Dále jsem vybral, bohužel se omlouvám, že v nesourodém sledu (i datově přeházeno) své úvahové skeče a příspěvky, které odráží mé vize na vesmír, tedy „výběr a výcuc“ toho co jsem v poslední době, cca za poslední rok, napsal. Prosím o shovívavost kupení myšlenek s pokusem dát dohromady aspoň jistý ucelený výklad, z něhož by byl patrný hluboký smysl/úmysl mých úvah.

Děkuji 27.08.2006

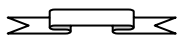
Výklad vize 01

Pokud víme (věda a fyzikové vědí), že hmota reálně pozorovaná zakřivuje časoprostor a to v libovolných měřících vesmíru do „mírného“ zakřivení samotných dimenzí veličin, pak ...pak **kdo mi vyvrátí** (!), že další, složitě zakřívování časoprostoru není možné ?!?!? a...a **kdo mi vyvrátí**, že tím dalším zakřívováním časoprostoru do lokálních tisíců vln-útvárů nevyrobí příroda-vesmír elementy hmoty ???? (pro další konfigurační sestavy složitějších stavů z vlnobalíčků) a tedy, že v principu „křivený“ časoprostor není zárodkem-důvodem-původcem-stavem i pole = formy hmoty, když už malé gravitační zakřivení časoprostoru (v geometricko-matematickém popisu/vyjádření i na papíře) se projevuje hmotně ! = je to pole ! ! Kdo to umí vyvrátit a kdo chce zakázat v tom bádát..., když celá fyzika posledních 60 ti let nedělá nic jiného, než řeší **geometrické svízele** vesmíru, čili „křivosti časoprostoru“...

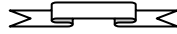
Výklad vize 02

Už před Třeskem čas byl, jako veličina fyzikální, ale "neběžel". Znamená to, že Třesk je rozhraní stavů, že čas, byl "spuštěním chodu-toku-odvíjení" času. Čas je Veličina nezadatelná a nezaměnitelná, dtto Délka-Veličina. Před Třeskem byl časoprostor naprosto nezakřivený a v jednotkovém stavu poměru "intervalu délkového" ku "intervalu časovému", tj. $c = 1 / 1$. ($c^3 = c^3 = 1^3 / 1^3$). Je-li časoprostor naprosto nezakřivený, Euklidovský, pak v něm není hmota ani pole...a to byl stav časoprostoru před Třeskem. Třesk je rozhraním = změnou stavu předešlého na následný, a v tomto případě "spuštěním toku času", což znamená že „třesk“ je "provedením-realizací" změny z jednotkových poměrů dimenzí veličin na nejednotkové poměry těchto intervalů na dimenzi délkové a časové. Tím po Třesku nastalo $v < c$. Tento jev je i zahájením zakřívování/vlnění časoprostoru, a to i v globálním měřítku i na Planckových škálách, kde ten časoprostor má podobu pěny, "vře" – tato realizace „křivení časoprostoru“ je různá na různých velkorozměrových škálách. V mikrokosmu, je realizováno lokální vlnobalíčkování ve všech možných podobách, podle všech možných scénářů vlnových funkcí (které ani dosud nebyly matematiky napsány). Čili : po Třesku nastává, vyvíjí se, řadí se posloupnost střídání symetrií s asymetriemi poměrů velikostí nejednotkových intervalů a tím vzniká i možnost vzniku hmoty jeho elementů – vlnobalíčků a dalším křivením dojde k multivlnění tedy kompaktifikaci jednodušších vlnobalíčků, proplétání jednoduchých do složitějších konglomerátů (Půjčím si připodobnění jednoho známého strunového fyzika : vezměte si leteckou gumičku čtvercového průřezu a začněte jí kroutit ; nejprve se pravidelně šroubovitě zvlíní, při dalším kroucení se udělají na ní „shluky“ střídány s neshluky. Při dalším kroucení dokonce se nabalí několik shluků na jeden velnoshluk – to je animační přiblížení pro aspoň jistou představu) - hmota je sám zakřivený prostorčas, křivený do vlnobalíčků....a výrobu hotových struktur zahájil vesmír-časoprostor po Třesku z důvodu nastolení posloupnosti změn symetrií s asymetriemi. Před Třeskem byl stav časoprostoru absolutně nezakřivený – symetrický, a tak tam nebyla hmota.

Výklad vize 03

Myslím, že nejenže Bůh nestvořil vesmír, ale že realita bude jiná ! (?) Vesmír sám je ten Bůh sám...Vesmír provádí evoluční proměny sebe sama (podle zákona-pravidla o střídání symetrií s asymetriemi) a tím vyrábí stále složitější hmotu (člověka - DNA ...+ vědomí + ...?) Pokud tato výroba složitosti hmotové struktury bude vývojově pokračovat, pak někde v nekonečnu bude DNA-člověk tak složitý, že se on-člověk stane Bohem ....Čili Bůh se rodí v nás...vesmír vyrábí Boha v nás...Takže ten Bůh je/byl na začátku "v nule" a bude na konci „v nekonečnu“...a je i "uprostřed všeho" neb Bůh je vesmír sám ((ale Bůh není to, co do něj nafalšovali lidi že je))

Výklad vize 04

Pasáž z knihy V.Ullmanna (vsouvám do ní červený komentář):

3.8. Hawkingovy a Penroseovy teoremy o singularitách

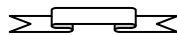
Z předchozího rozboru jsme viděli, že ony nepříjemné singularity prostoročasu se objevují v některých přesných řešeních Einsteinových gravitačních rovnic, např. ve Schwarzschildově nebo Kerrově-Newmanově geometrii (viz §3.4 a 3.5). Vzniká otázka, zda se singularity budou vyskytovat i v realističtějších fyzikálních situacích. Svého času (šedesátá léta) se doufalo, že singularity v řešeních gravitačních rovnic jsou důsledkem předpokladů o **přesné symetrii** a že narušení symetrie (např. rotace) by snad mohlo singularitám zabránit.

Na to by ukazovala i analogie s klasickou Newtonovou mechanikou. Jestliže vezmeme přesně symetrické rozložení malých tělísek a necháme je vlastní gravitací padat, "srazí se" všechny současně ve středu a vytvoří jakousi "singularitu" v rozložení hmoty (nekonečná hustota). Stačí však poněkud porušit přesnou symetrii (!) **tou symetrií je rovnice, tedy $1 = 1$** (popř. výchozí stav nechat rotovat) a tělíska prolétnou poblíž středu kolem sebe (popř. převládne odstředivá síla neustále se zrychlující rotace) aniž se něco tak špatného jako singularita stane. BR>

Potom by singularity byly jen akademickou otázkou: byly by vlastností některých idealizovaných a nerealistických modelů. Protože ve skutečné přírodě přesná symetrie není nikdy splněna, Vážení, to je přesně moje filozofie o střídání symetrií s asymetriemi, tedy princip horkého bramboru... a o tom, že ve vesmíru rovnice neexistují. Ty existují jen v teoretické matematice. Ve vesmíru existuje

„nerovnice $1 = 2$ “ ((filozofické vyjádření)),

tak jste se mi hurónsky smáli, blbečkové, na místo, aby jste přemýšleli „co těmi hieroglyfy chtěl Mayec říci“ a už vůbec vás nezajímá názor o rovnicích a nerovnicích ve výroku o ! posloupnosti střídání symetrií s asymetriemi, tedy gravitace => asymetrická a QM => symetrická ; A tedy o tom, že je zřejmě zbytečné je obě spojovat do Unitární teorie „všeho“, protože **ony koexistují vedle sebe** „v tom principu střídání symetrií“, který panuje od Velkého Třesku... „což je pokračováním posloupnosti mající realitu i před Třeskem.... viz popis jinde. nevyskytovaly by se ve skutečnosti ani singularity - neměly by žádný fyzikální význam.

Výklad vize 05

Výpisek z mé debaty s panem Streitem

Streit napsal 09.02.06 11:37 :

Ale já jsem Ti opravdu rozuměl už předtím. Jinými formulacemi to nevylepšiš. Píšeš: "Přesto když už jsem jaksi „musel“ spekulovat o té posloupnosti stavů až k Začátku-Začátkoviči..". Slovo

POSLOUPNOST nezlob se na mě vyjadřuje ČASOVÝ průběh, že něco bylo dříve a něco později. Také tvrdíš, že se čas ZAČAL odvíjet. Používáš minulého času, a já se ptám, kdy tedy "začal" se čas ukrajovat? Než se začal "ukrajovat", musela by existovat symetrie všech možností, tedy mohl ZAČÍT se odvíjet kdykoliv. Proč právě před 14 miliardami let? Jaké příčiny vedly ke vzniku časové asymetrie? Ta fázová změna začala bez příčiny? A může existovat vztah příčina-následek bez času? Neříkej, že Ti nerozumím. To Ty a všichni ti, co ve velkém třesku vidí počátek času, nerozumí vlastním hypotézám, mlží a krouží okolo jako kolem horké kaše.

Navrátil reaguje :

Slovo posloupnost, Dušane, nemusí vždy vyjadřovat časový průběh, např. lenoch a boháč ; lenoch a dva boháči ; lenoch a tři boháči ; lenoch a čtyři boháči ...atd. No, budiž, že téměř všechny nečíselné posloupnosti nějak souvisí s časem, protože změna jakákoliv vždy do toku času „zapadne“. Ano, říkám (netvrdím), že čas se začal odvíjet ve Třesku – toto sdělení konstatování ovšem může říci pouze hmota, neb ona je důsledkem spuštění toku času a tok času tedy ukrajování intervalů na časové dimenzi je dílem zákona o střídání symetrií s asymetriemi a tedy tok času souvisí se změnou jednotky, tedy souvisí s intervalovým etalonem na časové dimenzi, který „má“ daná hmota v pohybu vesmírem. A pohyb vesmírem $v < c$ souvisí s velikostí hmotnosti... a tedy i tempo toku - ukrajování intervalů času souvisí s daným pozorovatelem. Ano, ona posloupnost změn stavů, o které jsem mluvil souvisí se změnami tempa toku času – se změnami ukrajování intervalů na časové dimenzi neb tuto posloupnost změn posuzuje pozorovatel „Země“ (člověk na Zemi), a on tu posloupnost (změn stavů časo - prostoru a hmoty, a zákonů) vidí sleduje z jisté pozice, i časové pozice své a tak tu posloupnost změn člověk - Země musí posuzovat z časového hlediska. Proto lze z pozice hmotného člověka (majícího parametry asymetrické vůči čemukoliv) hodnotit posloupnost změn stavů „v čase“, který měl pro tohoto pozorovatele „své tempo ukrajování intervalů“ a podle tohoto etalonového tempa on tu posloupnost posuzuje. Čili mohu mluvit o skocích na posloupnosti a i o takovém skoku, kdy se ukrajování intervalů na časové dimenzi mění z jednotkového intervalu na nejednotkový (právě toho daného pozorovatele) a ten mohu pouze porovnat s rychlostí světla.... jakožto jediného možného „pevného bodu“ ve vesmíru. Ostatní parametry jsou vztažné : mění-li se stav hmoty, mění se rychlost, mění se poloha-místo, mění se poloha-stáří, mění se hmotnost, mění se tempo odvíjení času a mění se tempo rozpínání prostoru – a to vše musí být v přísné geometro-matematické (relativistické/nerelativistické) závislosti. Jaké ? Dále říkáš : *“Než se začal "ukrajovat" (čas), musela by existovat symetrie všech možností, tedy mohl ZAČÍT se odvíjet kdykoliv. Proč právě před 14 miliardami let?”* Ano, před Třeskem mohl „začít běžet“ čas kdykoliv a taky kdykoliv běžet začal, neb před Třeskem byl v jednotkovém stavu tj. interval na dimenzi časové byl velký : nekonečně = 1 = nula .... a sama dimenze byla velká : nekonečně = 1 = 0 . Takže si mohl Třesk třesknout kdykoliv a také tak třesknul. (třesk tu není výbuchem, ale pouze „realizací změny“ sebestalé, sebestiché a sebejednoduché). Vtip je v tom, že to posuzujeme my-hmota, v jistém stavu po Třesku a ta hmota-my už máme své jisté parametry ve vesmíru (na posloupnosti vygenerovaných stavů) a proto se nám jeví (posuzujeme) mnohé „věci“ jako nejednotkové a tedy konkrétní, lokální. (lokalita je či není „nejednotkový stav“ pro globál ? Přesto my lidé řešíme symetrii ve svých teoriích jako lokální umělý stav ...). Proč začal tok – odvíjení času ((pro nás pozemské pozorovatele)) právě před 14,24, miliardami let ? ...proto, protože pro pozorovatele na fotonu tok – odvíjení času se nezačalo ... (?) divná odpověď, že ? Řekl jsem tou divností ovšem přesně to „proč“ my pozorovatelé pozemští vnímáme-posuzujeme stáří vesmíru „tak-a-tak“, proč vnímáme my pozemští pozorovatelé hmotnost vesmíru „tak-a-tak“, proč vnímáme hmotnost protonu „tak-a-tak“, proč vnímáme rychlost světla „tak-a-tak“, proč vnímáme všechny fyzikální parametry a skutečnosti „konkrétní“ „tak-a-tak“ konkrétně .... proto, že sami jsme asymetricky konkrétní vůči vesmíru, vůči jednotkovému stavu veličin. A to, že začal tok času pro Zemi před 14,24 miliardami let, je pouze číslo vzniklé podle volby etalonových jednotek pozemšťany.

Říkáš : *„Jaké příčiny vedly ke vzniku časové asymetrie?“* Jóóó, to nevím. Pouze se domnívám, že vesmír nemůže existovat bez zákonů, tedy nemůže existovat jen jako „artefakt“ „A“ (což je Velveličina, -ta se rozštěpí na dvě veličiny : čas a délku a...a ty... atd.) Vesmír realizovaný pouze z veličin by nefungoval a tím neexistoval. Domnívám se, že z nějakého „nutného“ důvodu může vesmír fungovat (a existovat) jen tehdy je-ji realizován z artefaktu + pravidel pro změny artefaktu . Pravidla pro proměnu změnu artefaktu zřejmě budou čistě matematická-geometrická. ! (tím chci říci, že i chemická pravidla

jsou jistým druhem-přepisem-konglomerátem pravidel matematiky, grupami pravidel pocházejících z matematiky, redukovatelné na matematiku (Dušane, promiň mi, že „já genius v říši blbců“ mám primitivní vyjadřovací schopnosti, slovník a tak si musíš ledascos domyslet). Takže na tvou předposlední otázku „*Ta fázová změna začala bez příčiny? A může existovat vztah příčina-následek bez času ?*“ odpovím takto : Příčinou změny „jednotkového stárnutí před Třeskem“ na nejednotkové stárnutí po Třesku (pro hmotného pozorovatele) je sama existence vesmíru, který MUSÍ mít ke své existenci pravidla a tedy především dominující pravidlo o změně. (symetrie v asymetrii). Kdyby to pravidlo o změně neměl, tak by vesmír prostě neexistoval. Ale i ty dva stavy a) existence kontra b) neexistence jsou „pod zákonem“ symetrie (a asymetrie). ((existence = neexistence ...? .... $1 = 2$? , neb $1 + 10^{5500} = 2 + 10^{5500}$)) Takže prostě aby vesmír existoval musel mít pravidlo o změně a to „samo“ rozhodlo o libovolném začátku odvíjení času v nejednotkových ukrajovaných intervalech (posudkem etalonu voleného) ...; a znova zdůrazňuji, že začátek toku času „je pozorovatelný“ (hmotou) pouze tehdy, vznikla-li souběžně s tím tokem hmota a to dokonce musela vzniknout. Tam, na takovém pozorovateli co nepozoruje stárnutí-tok času, tak takový pozorovatel je nehmotný (foton). Takže „příčina a následek“ jsou opět jen a jen „prvkami“ na posloupnosti změn stavů ...tj. stavu toku času x stavu hmotnosti x stavu polohy-velikosti x stavu atd. Po Třesku nastalo $v < c$. ((vždy je jmenovatel větší než číselník)). Ono mohlo nastat i $c^* > c$, že ? ((vždy by byl číselník větší než jmenovatel)). Pak by to byl „tachyonový vesmír“, ve kterém by „tokem času“ byl „tok-délky“, hmota by byla jiná atd., a prostě na takový typ vesmíru nemáme slovník k jeho popisu. Proč po Třesku nastal „náš typ vesmíru“ ? No, kdyby nastal ten druhý typ vesmíru, tak bychom se v něm divili co že to je za příšerný vesmír ten opačný (ten co tu nyní máme). A dokonce bychom tam v něm (v opačném vesmíru ... což **není** antivesmír !!!) nazvali veličinu délku časem a čas nazvali délkou a ... a byl by to v podstatě totožný vesmír jako je tento zdejší $v < c$ „s volbou toku času“ nikoliv „toku délky“. A tak ať vesmír volil $v < c$ anebo $c^* > c$, vždy by „budoucí pozorovatel“ „viděl“ totéž, v obráceném gardu (považoval-li by délku za čas a čas za délku). Takže realizace vesmíru „do podoby“ jakou máme tu je nevyhnutelná ..., předepsaná a to se pak zdá, že to má na svědomí Bůh. Ne, pouze „ústřední“ zákon o střídání symetrií artefaktů (který generuje spoustu dalších zákonů, pravidel) (a artefakt Velveličina, která generuje „štěpením“ do spousty forem – vlnobalíčků = hmotových elementárních částic a pak konglomerátů.) Tak jak přibývá konglomerátů hmotových, tak přibývá i zákonů k nim .... např. 7 minut po třesku neexistoval zákon o hašení vápna .... ani zákon o antibiotikách, že budou reagovat proti chřipce ...

Poslední tvoje věta byla : *“Neříkej, že Ti nerozumím. To Ty a všichni ti, co ve velkém třesku vidí počátek času, nerozumí vlastním hypotézám, mlží a krouží okolo jako kolem horké kaše.”* No, já „jednička mezi blbci“ své hypotézy rozumím až dost.... a nemlžím a nekroužím, jak vidíš okolo přesného vyslovení „co to začátek je“.

Streit řekl 20.6.2006 08:31:39 Vesmír se musí rozpínat už jen proto, aby trval. Základním atributem a nutnou podmínkou existence vesmíru je expanze, a to ve všech dimenzích, tedy i časové. Proto je vesmír odsouzen k trvalé expanzi. Je to zařízeno tak, aby lambda vždy odpovídala omega a aby celková energie expanze se rovnala (byla zdrojem) celkové gravitační energie. Čas je dodatečnou plochou dimenzí, která expanduje nejrychleji a v ní je vnořen uzavřený prostor, který se v ní jakoby znovu a znovu replikuje. Z dimenze dělá čas právě to, že žádná jiná dimenze nemá tak velkou energii expanze, vysokou frekvenci změn a kvanta, která se jeví pseudospojitě, protože už není v celém vesmíru dost energie na prokázání kvanta času. Čas, který expanduje nadsvětelnou rychlostí, udržuje asymetrickou kauzalitu i tam, kde to světlo "nestíhá", viz EPR paradox. Vesmír se samozřejmě rozpíná do prostoru a v rozporu s OTR má globální tvar a existuje tedy vztažná základna.

Navrátil odpovídá Dušane, s tvými výroky a formulacemi nesouhlasím. Mám jiné 01 - Já když řeknu : vesmír se **musí smršťovat** už jen proto, aby trval je stejně hodnotné prohlášení jako tvoje, že Vesmír **se musí rozpínat** už jen proto, aby trval. Takže to není od tebe argument pouze platný a jediný.

02 – Námitkou je, že záleží na „stavu a pozici“ pozorovatele, který tento tvůj neověřený výrok pronesl. Budu-li já pozorovatel velký jako stěna galaxií, anebo jako celý vesmír, musím prohlásit, že vše uvnitř vesmíru se smršťuje, hroutí.

03 – citace „nutnou podmínkou existence vesmíru je expanze, a to ve všech dimenzích, tedy i časové“. Reakce : Opět tu zanedbáváš toho pozorovatele, toho kdo tento výrok vynáší. Periferie vesmíru vidí, že já jsem na Periferii a že já se pohybuji (vůči němu) céééčkem. Totéž vidím já o té Periferii vesmíru. Takže se oba pohybujeme od sebe céčkem a... a řeknou to vzájemně všichni pozorovatelé...kdo se tedy podle tebe v tom vesmíru pohybuje vééčkem, a „malým“ véééčkem ?? To, že se Periferie – hmota na Periferii pohybuje céééčkem, to pro tebe je důkaz rozpínání časoprostoru ??, rozpínání „metru“ ?, přibývání bodů na metru ? Takže nutnou podmínkou existence vesmíru nemusí být expanze dimenzí délkových a časové. Foton nevnímá žádnou expanzi.

Zeptám se tě jinak : Ty víš kterým směrem, po které ze tří dimenzí prostoru se pohybuje vesmírem naše Země ? (podle pozorovatele z Periferie se Země pohybuje axiálně od něho). Země se pohybuje opravdu jen po jedné dimenzi ? A po které dimenzi (ze tří) se pohybuje táááámhleta hvězda v táááámhleté galaxii ? ? Všechny hvězdy se pohybují právě jen po dimenzi x(1) ? a po x(2) a x(3) už ne ? Pokud se veškerá hmota ve vesmíru pohybuje jedním směrem po x(1) dimenzi, jak pak expanduje vesmír do tří dimenzí ? jak říkáš ? Takže ne, že ?, ... Veškeré hvězdy co jich vesmír má 10^{20} ks se pohybují všemi směry chaoticky (?) „po dimenzích“ ? anebo hvězdy stojí a dimenze samy mezi nimi chaoticky expandují...? a tou expanzí pootácejí v galaxii těmi hvězdami dokolečka do spirály ? tím v celém vesmíru do tří dimenzí ? jak ? Dušane, ne. Naprosto podstatné je stanovení pozorovatele a tím stanovení jeho parametrů a pak lze vyslovovat hodnotit a stanovovat jak on pozoruje co vesmír dělá a jak vypadá. Různí pozorovatelé mohou vidět ve vesmíru různé děje a „protichůdná chování“.

04 – citace „Čas je dodatečnou plochou dimenzí, která expanduje nejrychleji a v ní je vnořen uzavřený prostor, který se v ní jakoby znovu a znovu replikuje.“ Reakce : Nesouhlasím s formulacema a především s výběrem slov a jim přisouzeným významům. Já vím že medvěda lze popsat různě, jinak ho popíše dítě v kreslené pohádce (Měďa Běďa) jinak ho popíše televizní reklama na med, jinak ho popíše zvěrolékař a jinak myslivec a jinak biolog a jinak Jiránek v karikaturách. Dušane pošli Mimoszemšťanům dva popisy medvěda a) od Jiránek a b) od molekulového vědce. Kterého medvěda Mimoszemšťan upřednostní ? (který typ vesmíru Mimoszemšťan upřednostní ? ten Streitův ?)..kterou definici o čase Mimoszemšťan upřednostní, tvou o tom, že čas je plochý, je dodatečný, expanduje, a expanduje nejrychleji ač nevíme co to je nejrychlejší-nejpomalejší čas, ...a že „do času je vnořen prostor“ ?..... Dušane, opravdu nechceš porozumět tomu, že si statisíce Streitů na zeměkouli může vymyslet jiná slovní naplnění „o čase“ a prohlašovat, že právě ta jeho platí ??? .... a Mimoszemšťan uvěří jen tvým pojmům ? ... že prostor je vnořen do času (jednodimenzionálního jak se ještě jak tomu domníváš...) ?...a že se čas replikuje ? co to je ? ...nereplikuje se nic, Dušane.

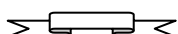
05 – citace „Z dimenze dělá čas právě to, že žádná jiná dimenze nemá tak velkou energii expanze“. Reakce : Hrůza, Dušane. Z jaké dimenze, či dimenze dělá čas „cosi“ ? Hlad dělá z člověka zloděje, ale čas že by dělal z nspecifikované dimenze (zřejmě délkové dimenze) ...čas že by dělal z délkové dimenze takovou dimenzi, že žádná jiná dimenze (jiná než časová či délková neexistuje, tak jakou jinou máš na mysli) nemá natolik velkou ENERGIÍ expanze ? Co to je za blábol ? Copak se dimenze natahuje-expanduje pomocí energie ?... kterou jí dodá čas ? jak říkáš ?, anebo co to blábolíš ?... že čas „udělá“ z délkové dimenze takovou délkovou dimenzi, že žádná jiná dimenze už nemá víc energie na svou expanzi ???? Dušane, hrůza....

06 – co to je, že kvanta dimenze se jeví „pseudospojitě“ ?....?

07 – „...která se jeví pseudospojitě, protože už není v celém vesmíru dost energie na prokázání kvanta času.“ ... co to je Dušane ? Copak pomocí energie prokazujeme čas ? či kvantíky času ?

08 – citace : “Čas, který expanduje nadsvětelnou rychlostí, udržuje asymetrickou kauzalitu i tam, kde to světlo "nestíhá", viz EPR paradox.“ Reakce : Dušane, rychlost ikdyby si jí znásilnil jakkoliv bude vždy pouze poměrem dvou veličin, tedy poměrem dvou dimenzí dvou veličin, a to času a délky. Čas nemá rychlost. (!) používaj pro Mimoszemšťany takové formulace, které mají kontinuitu na 2000 let starou fyziku. Čas plyne, čas „tiká intervaly“, čas se odvíjí „po dimenzi“, těleso při pohybu vesmírem rovnoměrným pohybem anebo zrychleným „ukrajuje“ na dimenzi časové intervaly. Ale čas nemá „rychlost“... protože pak by si musel naprosto přejmenovat slovíčko „rychlost“ a původnímu FYZIKALNÍMU významu „rychlost“ by si musel dát jiný smysl. Spíš používaj na místo „rychlost času“

výraz „tempo odvíjení času, tempo ukrajování intervalů na časové dimenzi „po které“ těleso letí-pohybuje se ...přemísťuje se-posunuje se v prostoru od (délkového) bodu k (délkovému) bodu , ale také přesně podobně s časem : těleso se přemísťuje-posunuje od časového bodu k jinému časovému bodu na časové dimenzi.....proto „teče“ čas, proto se odvíjí čas, protože je „ukrajován“ (pozorovatelem-hmotovým tělesem) interval za intervalem na té časové dimenzi „po které se těleso“ přemísťuje. Na fotonu (říká pozorovatel hmotový s vééé rychlostí) že čas stojí.Pro pozorovatele co mu čas „nestojí“ na fotonu stojí, ale...ale on čas na fotonu „se fotonem“ ukrajuje JEDNOTKOVĚ, v jednotkových intervalech $c = 1 / 1 \dots$ ale na každém jiném pozorovateli se pohybem pozorovatele „po dimenzi“ ukrajují intervaly nejednotkové $v = 1$ lomeno a ...; a větší 1... tam kde se ukrajují tělesem po dimenzi časové nejednotkové intervaly, tak se On pohybuje rychlostí menší než cééé a pozorovatel tím pádem vnímá tok času, tok intervalů času. Dušane, proto čas NEEEXPANDUJE ... pouze „stárne“ hmotový pozorovatel, neb on se vesmírem pohybuje „po dimenzi“ časové, ploché, nekonečné a tím že „odkrajuje“ svým posunem po vesmíru intervaly tedy až 10^{17} sekundových intervalů tím říkáme, že stárne...on- pozorovatel přitom pohybu „po dimenzi“ časové provádí i děje a změny sám se svou hmotou – vlnobalíčkuje dimenze atd...

Výklad vize 06

Čtenář Vesmíru pan **RAFYNERY** se v této debatě zeptal „*Co je velký třesk*“

[9.7.06 - 09:28] Můj **hodně zestručnělý názor** k tomu :

Pane Rafynery. Na takové otázky ještě není definitivní odpověď a tím pádem vše co se říká jsou spekulace a...a jak rozeznat které jsou pravdivější a které méně. Já Vám vyložím svou spekulaci. Především co víme zřejmě dost věrohodně, že ve Třesku začal čas...tedy začal se odvíjet čas, začal plynout čas, začalo ukrajování intervalů na časové dimenzi...atd. Pak nastala posloupnost změn a proměn i hmoty i časoprostoru. O této posloupnosti změn víme-známe "konce posloupnosti" tj. stav právě dneska zde na Zemi ve kterém známe stavy hmoty a časoprostoru. Slovo známe tu je míněno jako že vidíme kolem sebe "jak" ten stav vypadá a bádáme, hledáme všechny stavy "ukryté". Ve třesku tedy stavy vzájemností hmoty a časoprostoru začaly. Tedy myslíme si že tam začaly a...a víme, že ve Třesku vesmír nevypadal tak jak dnes, že stav hmotový byl mnohem jednodušší. Je-li to tak, že ve Třesku byla hmota v jednoduchém stavu a dnes je ve stavu složitém (DNA), tak tím víme, že od Třesku ta posloupnost změn nese ZESLOŽITOVÁVÁNÍ stavů hmotových. A dál : V toku času se zesložit'uje hmota, O.K. ale co zákony ? Byly ve Třesku všechny zákony ty co jsou dnes kolem nás ? Byl tam zákon, že když si vezmu acylpyrin, že bacil chřipkový "dostane interakční ránu" a vyžene se ? Byl tam zákon o tom, že kyselina sírová reaguje s vápencem ? Byl tam zákon, že když se člověk lekne, že se zpotí a zvětší se mu zorničky ? Byl tam zákon, že teplem hnije maso ?...atd. atd. atd. Domnívám se že ve Třesku nebyla všechna ta chemická pravidla a zákony chování hmot vzájemně...proč? Protože po Třesku nebyla hmota tak složitá, byly tam jen fotony. A pro fotony vesmír nemusel mít hned v začátku (ve Třesku) všechny zákony chemie a biologie a fyziky co jsou dnes. Proto se jednoduše můžu domnívat, že nejenže se v posloupnosti stavů hmoty hmota zesložit'ovala, ale se i postupně v jiné posloupnosti tvořily-přibývali zákony. Tak jak se rodily varianty složitější hmoty, tak se k nim "zjevil" i zákon o chování (jak bude reagovat zlato na lučavku královskou). Znamená to, že od Třesku se mění zesložit'uje hmota a mění zesložit'ují zákony. Zřejmě zákony a stavba složitostních struktur hmoty jsou na sobě závislé. Nelze aby se rodily zákony bez zrození bílkovin ...a naopak taky ne : nelze aby se zrodily bílkoviny a nezrodil se k jejich chování zákon. Za tyto dvě posloupnosti změn stavů od Třesku ke dnešku může...může čas ! Nyní tu je otázka : kde se vzala hmota ? Víme, že nejprve existovaly fotony a pak z nich genezí "v čase" se kombinačním zesložit'ováním vyrobila DNA. Z fotonů DNA (!) Kde se vzaly fotony ?
...Když budeme vědět kde se vzaly fotony, pak budeme vědět kde a jak se vzala DNA a současně si domyslíme, kde se vzaly zákony = jsou to v podstatě doprovodné "stop-stavy" vzájemností chování

hmotových artefaktů. Vždy když se v posloupnosti (dějů a výroby stavů) objeví "stop-stav" hmoty, tak ten "dějový stopstav" je svým způsobem právě ten zákon chování kyseliny se zásadou na sůl.

Čili víme jak z fotonů DNA, víme jak z prvního zákona po Třesku poslední zákon dnes tj. např. AIDS... a víme, že časoprostor prodělává změny od Třesku do dneška...a to pouze v sebezakřivování (do něhož zahrnu i to rozpínání i to stárnutí). Zakřivování dimenzí délkových i zakřivování dimenzí časových, to dělá časoprostor...nic víc...a to zakřivování je tak pestré, že soudobá fyzika pro něj stále hledá rovnice tedy "geometrické stavy" a už vymyslela cca 30 geometrií ...Myslím, že jich bude muset vymyslet 1000 a více. Protože ta hmota a její složité kombinační stavy jsou vyrobeny tím "křivením" časoprostoru - složité lokální vlnobalíčky "zakřivení času a délky", to je ta hmota i ty zákony.

A co bylo před tím Třeskem ? Stav dvouveličinový, tedy stav rovnováhy veličin délky a času a tím pádem nezakřivenost časoprostoru a tím pádem tam není hmota a tím pádem tam neběží čas. Je tam stav rovnováhy veličin, stav jednotkových poměrů intervalů dimenzí veličin. To je na posloupnosti Vesmírných stavu stav těsně před Třeskem. Ovšem ta posloupnost stavů veličin možná pokračuje směrem k "nule". A jaký tedy je stav poměru veličin "v nule" ? To Vám (možná) řeknu příště.

.-.-.-.

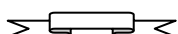
..... : ten můj „stop-stav“ je v genezi od Třesku po dnes, v genezi výroby DNA z fotonové polévky to, že stav časoprostoru 3+3D když vlnobalíčkuje v minilokalitách hmotové útvary, tak tam „jede“ (podle zákona vesmíru) střídání symetrií s asymetriemi vln tří dimenzí délkových a tří dimenzí časových a propojování vln a vždy když se toto „dění zastaví“ (dění vlnovlnění jede i neceločíselně, fraktálně) zastaví na nějakém stavu, tak vznikne „klonový vlnobalíček“- hmotová entita (platina, CO₂ ...atd.) a ten už od té doby zůstává klonem (!), vybraným stavem vlnoshluků dimenzí časoprostorových a proto já to nazval „stopstav“. Ale jak Vy říkáte, tak pak tento „klon-vlnobalíček“ se dál pohybuje vesmírem v časoprostoru, to ano. Stopstav-vlnoshluk-hmota se dál přemísťuje prostorem i časem,... přesto tento vlnoshluk je už neměně „konstantní“ lze ho pouze trhat nebo slučovat (CO₂ + H₂O = ?)

Navrátil reagoval [10.7.06 - 09:50]

Pane RETURNe, moje minulá odpověď byla dost nesrozumitelně postavená, pokusím se jí říci znova a vylepšit. Řekl jsem že vesmír vyrábí po Třesku z původní fotonové polévky genezi za 14,24 miliard let DNA. ... to je neoddiskutovatelný fakt. Jak to vyrábí ? No, to říká moje dvouveličinová hypotéza. Vyrábí hmotu postupným vlnobalíčkováním samotného časoprotoru na Planckových škálách. Myslete si, že se koukáte na nějaký monitor kde běží řada čísel, že jste zadal do programu vypsat Ludolfovo číslo a... a displej jede a jede, a čísla tam jedou stále donekonečna. Tak podobně „vesmír jede“ v g e n e z i vlnobalíčkování, ve výběru „balíčků“ těch, které budou „stopstavem“... Čili jen URČITÉ (!) vlnobalíčky jsou protonem, určité vodíkem, určité kyselinou dusičnou. Kyselina dusičná je na věky věkův „klonem“ čili přesně sestaveným konglomerátem vlnokroucení dimenzí času a dimenzí délek. Ano, lze je bourat, proměňovat, ale tím měníme charakter hmoty, že atom zlata se stane iontem, pak po „odtržení“ kusu vlny je to izotop...atd. ... a dodám čehosi se zase konglomeráty hmotové mění. Geneze ve vesmíru se koná pod zákonem střídání symetrií s asymetriemi a v jakýchsi mantinelech omezeného použití možností. Je-li už konglomerát složitý (bílkovina určitá), pak její změna-obměna už může být narušena jen „okrajově“, nedají se v ní rušit „naklonované útvary“, na které „nedosáhne“ interakční mantinelová možnost... atd. ...Vesmír vyrábí „klon-stavy“ hmoty podle nějakého klíče (možná náhodně), ale když už nějakou náhodně vyvolenou-zvolenou kombinaci zvolí, už jí volí, musí volit, podle omezení, která si sám „udělal“ předchozí řadou voleb a předchozí řadou klonů vln-vlnoshluků. Znamená to, že je-li už vesmírem vyrobena početně velká řada klonů hmotových, tak další „volba do neznáma“ je omezena předchozími uspořádáními už vyrobenými-zvolenými. Vesmír, kdyby začal znova tak by určitě „vymyslel“ jinou posloupnost „klonů-vlnobalíčků“ a byl by to jiný vesmír s jinými lidmi... (Dokonce možná jako paralelní vesmír takový i existuje ... někde). Dál : stopstavy vlnobalíčkování (na displeji „jede číslo za číslem toho „pííí“ a vy uděláte „stop“ a tuto kombinaci čísel „od počátku“ vyvolíte za „klon“ a jedete pííí dál...)...tedy stopstavy vlnobalíčkování → NH₃ ; HCL ; C₆ H₁₂ O₆ ; atd. (křemen ležící u lesa na cestě bude ve vesmíru do konce existence vesmíru tím křemenem bez změny...nepotká-li vliv změny). Totiž vlnobalíčky a jejich řazení jsou ZARODKEM i pro zákony a jejich řazení. Zákon se zrodí ve chvíli kdy se zrodila nová hmota, nový „stopstav“. Ale zákon nový už ctí předešlé zákony... i stopstav hmotový nemůže si dělat genezi jak se mu zlíbí a musí v té posloupnosti

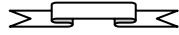

kreace ctít předešlé volby. Je to jako v té japonské hale co tam pionýři postavili „dominové divadlo“ dominový efekt... v té stavebnici domina jede naráz 22 řad domina... proplétá se... A Vy si představte takovou halu s dominem „na patra“...že v každém patře jede 22 domin, nebo 15000 domin a že se patra proplétají... domino sjíždí z patra do patra... a pak si představte, že několik takto „živých“ pater se „dohodne“ a souborně „naráz“ se prokombinují s jiným souborem pater... a pak si představte, že toto neskutečné divadlo domina jede nejen v jednom směru kácení kostiček ale do tří směrů kácení kostiček... nádhera, že ? a tak vyrábí vesmír děje a hmotové struktury z dimenzí veličin... je řízen sám sebou, tím jak už zvolil „klony“ hmoty i „klony“ = zákony.... ty pak mohou postupovat dál geneticky, ale už jsou „spolusvázaný“ a nemohou už dělat LIBOVOLNE kejkle...(páni matematikové co vyrábí své vlnové funkce jsou naprosto v začátcích, naprosto v plenkách je jejich práce ve vymyšlení „geometrií“... jsou směšně na začátku všichni Klainové, Newmanové, Kerrové a další k tomu co musí ještě vyprodukovat za divy světa, jak příroda v l n o b a l í č k u j e artefakty dimenze délkové a dimenze časové pro výrobu hmotových struktur. Ta jejich geometrie doposud jen řeší jakési stavy „hmotových konglomerátů“ s okolním křivým časoprostorem, jehož křivost už pochopili že se mění a...a už něco málo křivostí-geometrií vymysleli do té mapy nepoznanosti.

Výklad vize 07

RETURN řekl [10.7.06 - 14:50] (a já mu budu modře odpovídat) Pane **Navrátil** [10.7.06 - 09:50] vidím, že přímo hoříte to všechno sdělit naráz, to se ale běžně nedaří... *Vyrábí hmotu postupným vlnobalíčkováním samotného časoprotoru na Planckových škálách...* budu parafrázovat...: **pokud** kosmos začal jako čistý prostor **Pokud** vesmír **nezačal** jako čistý prostor, ale pokud začal jako čistý časoprostor s 3+3D.... a na počátku kosmické expanze na počátku kosmického smršťování...což je pohled pozorovatele jinak velkého než jsme my-lidé ... došlo k jeho roztržení ...?? roztržení ??
Zaprvé : proč by měla zbůhdarma a zbůhdůvodu vznikat nějaká expanze ?; čeho a proč ?
Zadruhé : pokud expanze/smršťování nastalo po Třesku (podle toho jak velký pozorovatel se na to dívá), tak pak při expanzi si já expanzi vysvětluji, jako „vlnění-zvlnění“ stavu původně nezvlněného. Tak proč by měla expanze „tržiti“-kusovatět prostor tj. kouskovat dimenze veličiny délka ? Ale úplně tak špatná výpověď to není, protože bude-li se na vlnu v rovině x^2 dívat pozorovatel „an fas“ uvidí přímkou a na přímcu body zhuštěné a zředěné ... koukne-li se na ty „zředěniný“ a zhuštěniný“ ze „šikovní vzdálenosti“, budou se mu jevit jako „bod-mezera-bod-mezera-bod-mezera-bod“ a ... a tak já-Navrátil si představuji to kvantování na Planckových škálách. Kvantování všeho i času i délek. Je to vlnění, které se pootočilo o 90^0 ..., které je pozorováno pootočené...Čili zvlněný časoprostor se nám MUSÍ jevit jako kvantovaný ! ! ! pak každý "úlolek prostoru" vytvořil strunu. No, to je Vaše vize, já mám tu vizi, že čas do toho беру taky... já nevyrábím struny či vlnobalíčky jen z dimenzí veličiny délka, ale „proplétám to i dimenzemi času... to je moje hypotéza. Zda je střelená a šílená, to nevím, to vědí všichni mimo mě, ale co vím je, že to nikdo neověřoval... Struny neustále vibrují na nekonečně mnoha frekvencích a jelikož jsou to samostatné kousky prostoru, jejich vibrační energie bez času není energie... Vy vibrujete jen délkovými dimenzemi a z takového monohybridu bez času pomlázku neupletete ...čas nemůže přijít z vnějšku do vesmíru a tam "někomu" tikat..., tedy existovat samostatně...tedy jako „do vesmíru dodaný“...ne, vesmír je pomocí času vyrobený, bez času vesmír pouze prostor-objemový neexistuje, nelze ho sestavit... prostor neexistuje bez času... a proto pak už jen já donavrhují, že i čas má více dimenzí.... nutno ověřovat. se nemá v co přeměňovat..mohou jen mezi sebou interagovat, tvořit smyčky, křížit se apod. .vlnoutvary pouze ze strun a ty pouze z délkových dimenzí jsou podle mě nerealistický nesmysl... tvoří se tak útvary charakteristických vlastností , což odpovídá částicím. no, v l a s t n o s t i částic se realizují „tvarem vlnobalíčku“, vlnobalíčku z 3+3D dimenzí. Oč tu vlastně běží, teorie pole popisuje většinu částic jako bodové objekty, tedy jako bezrozměrné a to je nefyzikální O.K., ale nefyzikální je i to, že čas se interakcí neúčastní a že není hmototvorný .... takže subatomární částice jsou "vytvořeny z prostoru" ne...ne, to je můj názor a Vy si nechte ten svůj... uvidíme, který zvítězí... jako drobné struny...

PENROSE napsal a já [komentuji modře](#) :

Ačkoli tyto čtyři teorie (kvantová teorie, speciální teorie relativity, obecná teorie relativity a kvantová teorie pole) jsou pozoruhodně úspěšné, mají své problémy... Obecná relativita předpovídá existenci prostoročasových singularit. V kvantové teorii existuje „problém měření“... Je možné, že řešení různých problémů těchto teorií spočívá v tom, že tyto teorie samy nejsou úplné. Například mnozí teoretici anticipují, že kvantová teorie pole by mohla nějakým způsobem „vymazat“ singularity z obecné relativity ...

Rád bych se zmínil o ztrátě informace v černých dírách, která souvisí s posledním problémem.

Souhlasím téměř se vším, co o tom řekl Stephen Hawking. Ale zatímco **Stephen se dívá na ztrátu informace způsobenou černými dírami jako na další neurčitost ve fyzice, která je nad neurčitostí kvantové teorie, já ji pokládám za „komplementární“ neurčitost...** Je možné, že nepatrně informace unikne v okamžiku vypaření černé díry ... ale tento nepatrný zisk informace je mnohem menší než ztráta informace při kolapsu [...][já si myslím, že „informace“ je stav zvlnění časoprostoru \(a tedy i za stav hmoty, neb i hmotu považuji také samozřejmě za zvlněný stav časoprostoru \), respektive informace evoluční jsou pouze vybrané stavy, vlnostavy \(podle čeho, jakých parametrů, jsou vybrané, nevím \), které stanovily „klonový stav“ v posloupnosti vlnostavů časoprostoru. Takový každý byl pak hmotovým stavem určitého charakteristického projevu, což byly a jsou elementy hmotové a následně jejich konglomeráty \(molekuly, sloučeniny, DNA \). Informace obecná fraktální-neklonová \(homogenní šum \) není porovnávána s „vybranou“ – klonovou informací, ale klonové informace se porovnávají mezi sebou, pak to jsou informace v duchu pojmu informací.](#)

Při kolapsu hvězdy (libovolně složité materie) „ztráta informací“ znamená p o s t u p n é „odvlnění vln“, tedy znamená „bourání vlnobalíčků“ (co existovaly po svém vzniku v průběhu toku času jako klon na věky), které příroda geneticky naklonovala a to „v opačném pořadí“, ale ve stejné šipce času. Takže informace se v černé díře ztrácejí tím, že složité vlnobalíčky časoprostoru – co byly hmotou – se „rozbalují na jednodušší vlnobalíčky....ale co do poštu, ten se nemění (nebo málo při nějakém vypařování)

Jestliže v myšlenkovém experimentu uzavřeme systém do obrovské krabice, můžeme uvažovat, jak se jeví vývoj hmoty v této krabici z hlediska popisu ve fázovém prostoru 1) . [Ano, vývoj hmoty...v krabici = v černé díře : „rozbalují se vlnobalíčky na jednodušší vlnobalíčky, ale „nepřibývá“ objemu, nepřibývá časoprostoru pod horizontem událostí \(jako to opačně bylo po Třesku \). Po třesku věda fyzikální uvažuje s inflací tj. s „náhlým-okamžitým“ rozepnutím prostoru \(čas neroste, a roste „x“-délka \). Tím roste-narůstá počet vlnobalíčků \(fotonů \)\(nikoliv v černé díře ... tam počet neutronů je konstantní \), ale nenarůstá „kvalita“-různorodost vlnobalíčků. Pokud by fyzika uvažovala s rozepnutím prostoru \(časoprostoru \) podle spojité funkce, hyperboly \$a \cdot b = 1\$, kde by „a“ representovalo prostor \(lépe časoprostor \$x^3 \cdot t^0 / x^0 \cdot t^2\$ \) a „b“ by representovalo hmotu \(\$x^3 \cdot t^1 / x^0 \cdot t^3\$ \), pak by to znamenalo, že „a“ se zvětšuje-přirůstá od nuly k nekonečné hodnotě a hmoty - její nejjednodušší stav asi fotony - se „téměř-veškerá“ zrodila ve Třesku a postupný přírůstek klesá k nule. Z entropického pohledu pak veškeré množství hmoty vzniklé ve Třesku do stavu nejjednoduššího vlnobalíčku časoprostorového se postupem-odvíjením času vždy zesložiti a to vždy jeho menší a menší kvantum. Opět se tato entropie děje podle hyperbolického vztahu \$a \cdot b = 1\$ kde a-kvalita a b-kvantita ...to znamená, že blíží-li se \$a \Rightarrow 100\%\$ tak \$b \Rightarrow 0\%\$. Chci říci, že příklad je zde na Zemi. Vesmír „vyrobí“ „a“-kvantum vlnobalíčků o kvalitě „b“. Pak z kvanta „a“ tj. na a zmenší ho o „fous“ na množství posloupnosti vezme vesmír první stav a \(... ne, omlouvám se... že to pomocí matematiky neřeknu.□□□□□□□ \)](#)

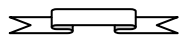
Popíši to tedy slovním popisem : Mysleme si, že vesmír po Třesku vyrobil „nekonečné“ množství prvních naklonovaných vlnobalíčků, tedy fotonů. Nyní vzal vesmír z tohoto množství 99,09% těch fotonů („zbytek“ tj. nekonečně moc mínus 99,09% zůstalo na věky klonem) a vyrobil z nich stylem změny vlny, tj. procedurou geneze, vlnobalíčkovou proměnou jiný vlnobalíček, např. vlnobalíček který má jméno elektron. Pak vzal vesmír elektrony, tj. 98,09% elektronů (zbytek ponechal jako klony) a genetickou proměnou z nich navlnobalíčkoval jiný vlnostav a to už byl např. proton. Pak v posloupnosti genetického vyrábění stavů-klonů vzal vesmír opět 97,09% protonů a vyrobil z nich změnou

vlonobalíčku na jiný vlonobalíček neutrony (zbytek protonů zůstal navěky ve stavu klonu). Pak vzal vesmír opět 96,09% všech neutronů a přidal elektrony a udělal z nich už konglomerát hotový – vodík. Pak vzal 95,09% vodíku a genetickým výběrem „stavu“ (nevím kde bral z toku fraktálů ony klonostavy ?) a vyrobil helium...atd. Čili v posloupnosti zesložšťovávání hmotových stavů a větvení do konglomerátových stavů, dochází ke zesložšťovávání „rozvětvené posloupnosti“ (jako dominové řady) a čím je hmota složitější tím jí je ve vesmíru méně a méně... $a \cdot b = 1$. Tedy vodíku je 72%, helia je 23%, lehkých prvků je 2%, těžkých prvků je 0,5%, jednoduchých sloučenin (jako CO₂, H₂O atd.) je 0,01%, složitých sloučenin je 0,0001% jednoduchých bílkovin je 0,0001% z celkového množství ve vesmíru a pak čím je hmota složitější, tím stále jí je ve vesmíru méně a méně, složitost-kvalita roste a kvantita klesá... DNA je co do množství-quantity už jen 0,000000000000000000000001% váhového množství celku a ((čtenář doufám pochopil, že jsem ta procenta vymýšlel odhadem, „od boku“ a že to je jen ukázka))... a je-li myšlení také hmotové, pak jeho složitost už narůstá do stavu nepředstavitelné složitosti, že se blíží (ta složitost – kvalita) Bohu... bůh v nás... složitost vlonobalíčků-konglomerátů hmotových tak roste ad-absurdum a „noří“ se do „bílé díry“. Černá díra je pak opravdu v tomto pojetí „stlačený fotonový stav“. V oblasti fázového prostoru odpovídající situaci, v níž je přítomna černá díra, budou trajektorie fyzikálního vývoje stále blíže a objemy sledující tyto trajektorie se budou smršťovat. To je způsobeno ztrátou informace v černé díře. Toto smršťování je v přímém rozporu s jednou poučkou, větou, zákonem klasické mechaniky s Liouvillovým teorémem, který říká, že objemy ve fázovém prostoru zůstávají konstantní...podobně jako u inflace po Třesku, ale...ale u černé díry to je jinak...

Takže prostoročas černé díry porušuje tento teorém. Já na to pohlížím tak, že ztráta objemu ve fázovém prostoru je vyvážena procesem „spontánního“ kvantového měření, v němž informace se získává a objem fázového prostoru roste. Proto pokládám neurčitost způsobenou ztrátou informace v černé díře za „komplementární“ k neurčitosti kvantové teorie: jedna je odvrácenou stranou druhé... i pohled na informaci lze brát a vidět v pojmech „kvality a kvantity“. V černé díře je „nekonečně mnoho kusů informací jedné a téže kvality“, tedy stejných...miliardy stejných „klon-informací“. Opět je to hyperbolická závislost $x \cdot y = 1$ (kvalita krát kvantita je konstantní). V černé díře je nekonečně mnoho vlonobalíčků jednoho druhu..(např. neutrony).

poslední odstavec okomentuji jindy, musím si dát pohov

Uvažujme myšlenkový experiment Schrödingerovy kočky. Popisuje situaci kočky v krabici, v níž foton dopadá na polopropustné zrcadlo a propuštěný foton dopadne na detektor. Jestliže detektor zaznamená foton, automaticky spustí revolver, který zastřelí kočku. Jestliže detektor foton nezaznamená, kočka zůstává živá. (Vím, že Stephen Hawking by nesouhlasil takto zneužívat kočku, byť v myšlenkovém experimentu.) Vlnová funkce systému je superpozicí těchto dvou možností... Proč však nám naše vnímání nedovoluje vnímat makroskopickou superpozici takovýchto stavů namísto pouhých makroskopických alternativ „kočka je mrtvá“ a „kočka je živá“?... Předpokládám, že něco nefunguje se superpozicí alternativních prostoročasových geometrií, které by se objevily, kdyby byla zahrnuta obecná relativita. Možná superpozice dvou různých geometrií není stabilní a rozpadá se do dvou alternativ. Příkladem geometrií by mohly být prostoročas živé kočky nebo prostoročas mrtvé kočky. Nazývám tento rozpad do jedné NEBO druhé možnosti objektivní redukci, což se mi obzvláště zamlouvá pro příhodný akronym (OR). Jak se k tomu vztahuje Planckova délka 10–33 cm? Kritérium přírody určující, kdy jsou dvě geometrie podstatně rozdílné, by záviselo na Planckově délce a ta určuje časové měřítko, v němž se objevuje redukce do různých alternativ.

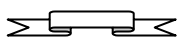

Výklad vize 09

Výpis z debatního klubu Magea

(Pane Srnka napsal jste, a citoval jste mě, modře pokračuji v komentování) velicina „m“ je nezákladní, je odvozená, je sestrojitelná způsobem vlonobalíčkování dimenzí délkových a dimenzí časových

podle ohlasu na tvoji teorii je tohle snad nejrozporuplnejsi cast, proto se te ptam: jak si mam predstavit "vlnobalicek"? Vlnu si predstavit umíš, že ! myslím vlnu dimenze... strunaři jí ukazují např. svinutou do smyčky, či klubička-kolečka..., takže si nakresli na papír vlnu-sínusovku, na vodorovnou osu dej reprezentanta dimenze časové a na svislou osu reprezentanta dimenze délkové. K ose časové dej šipku coby „postup“ odvíjení, tikání, ukrajování intervalů časových „jedním směrem“ . A...a najednou tu sínusovku přetoč ve vrcholu a udělej tam „surfařskou“ překlopenou vlnu. Budeš-li tu vlnu sledovat na časové ose, pak stále jde čas dopředu, do budoucnosti, a...a pouze u vrcholu co se překlopil „nazpět“ jde i čas na ose na malý interval taky „zpět“ opačným směrem, tedy do minulosti a ...a honem, honem se vlna vrací do sínusovky s postupem času „správným“ . Ten jev, že čas šel na 10^{-30} sec. se děje v tom vakuu, v tom Higgově poli, v tom vřícím časoprostoru... tak to vše-vlní se bizarně a když se tam koukneš, tak „špičky“ vln „jdou“ odvíjí se pro ně čas do minulosti a...a to je základ vlnobalíku pro elementární částice. Vlna se vlnobalíkuje na Planckových škálách tak, že „kompaktifikuje dimenze „do sebe“ a to i se zpětným chodem času... proto také ty virtuální částice .... atd. atd. nechci to příliš rozvádět... už jsem to tu beztak dost několikrát popsals... což bylo k smíchu a především se smál ten kdo to nečetl „s rozumem v hrsti“. Nejdřív přemýšlejte a debata bude pokračovat. Ideální by zase bylo, pokud by ses s odpovedi vesel do 10 radek:). Je mi líto, to neumím...

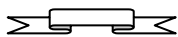

Výklad vize 10

MARP řekl [17.7.06 - 20:55]

Navrátil reaguje **modře** [17.7.06 - 12:53]: a pritom vesmír má „jednotkový“ pomer jiný tj. $c = 1 / 1$ Mam to chapat tak, ze navrhuješ, aby se rychlost svetla povazovala za 1? **Ano.** Jsem přesvědčený o tom, že pokud existuje „výhodisko“ pro poznatelnost „všeho“, pak je to „jednotkový“ poměr veličin „x“ ku „t“. (respektive poměru jejich dimenzí). My lidé tomuto poměru říkáme „rychlost“ (vesmír sám neví co je to rychlost) ...my lidé jsme si zvolili jednotku-interval libovolně velký k ničemu nevztažený, jemuž budeme říkat *jeden...co ? např. metr* = falešná jednotka „na délkové dimenzi“ a dál jsem si zvolili falešnou jednotku-interval-tik *jedna ...co ? např. sec.* „na časové dimenzi“. Bohužel **ony volby „jednotek“ nejsou totožné s volbou, kterou udělal ten vesmír.** (!) a což já to cééé = $1 / 1$ pokládám za první na věky nezpochybnitelný poznatek o vesmíru. Proto nám vyjde rychlost světla jako $2,9979246 \cdot 10^8$ intervalů délkových ku jednomu intervalu časovému a...a tento poměr „má“ vesmír jako jednotkový...cééé = $1 / 1$. Ostatní poměry, tedy velikosti intervalů nejednotkové na dimenzi délkové ku nejednotkovým na dimenzi časové jsou $v < c$ Tedy tak, ze 1 delky je rovna vzdalenosti, kterou svetlo urazi za jednotku casu? Potom by pomer „jednotkového intervalu“ délkového ku „jednotkovému intervalu“ byl presne 1. Volba jednotek lidmi se neshoduje s tím, co vesmír pokládá za jednotku. Kupodivný poznatek je ten, že „nikdo“ (snad ani ten vesmír sám) neví jak je jednotka veliká... je veliká jako „nula“? nebo jako „kousek nenulový“ anebo jako „nekonečně velký interval“ ? Říkám, že ani vesmír neví jak je velká JEDNOTKA – interval na dimenzi...ale co je podstatné a nejpodstatnější je ten **ABSOLUTNĚ** pravdivý poměr těch jednotek, ať už jsou jakkoliv veliké ! ! !

za chvíli sem dodám zbytek řeči

Výklad vize 11

Soudobá věda fyzikální říká, že vesmír je **tříveličinový**...tj. „x“- délka (veličina) ; „t“- čas veličina ; „m“- hmota veličina...ostatní fyzikální veličiny jsou buď odvozené anebo „uměle“ zvolené... Já jsem navrhl, že **základní** veličiny, nezaměnitelné, nenahraditelné, nezastupitelné, nepostradatelné, neproměnitelné a vesmírotvorné jsou jen dvě : víme, že : „x“-veličina (pojmenovaná jako „délka“) realizuje pomocí své jedné dimenze dráhu-

vzdálenost ; pomocí dvou dimenzí realizuje plochu/plochy ; a prostor realizuje pomocí tří svých dimenzí (veličina a to pouze délka a čas je trojediná, má dimenze = rozměr, tedy se tato veličina realizuje do více dimenzí, tedy ona „se sama sebe klonuje“...kdežto složená odvozená veličina jako např. síla má říkáme rozměr, to vše je jakási lidská zvolená konvence ... a já jí-konvenci takto vykládám „po svém“ a domnívám se, že ikdyž je jiná v jiném výkladu než oficiální, že není s ní v rozporu zásadním) ; a „t“-veličina čas realizující **také** tři dimenze „do tří směrů, které jsou shodné se směry dimenzí veličiny délka“, které „nevnímáme“ samostatně ; opakují tři dimenze času nevnímáme jako samostatně a přesto mohou být-existovat...anebo je nepozorujeme proto, že to nikdo nezkusil-neměřil, zda čas má i jiná tempa odvíjení do každého ze tří směrů. Pokud by to někdo chtěl měřit, musel by mít citlivost přístrojů o 8 řádů citlivější vůči „citlivosti“ na měření „ukrajování“ délek-vzdáleností-intervalů na dimenzi délkové. 8 řádů proto, že poměr „jednotkového intervalu“ délkového ku „jednotkovému intervalu“ časovému u rychlosti světla je 8 řádů...a přitom vesmír má „jednotkový“ poměr jiný tj. $c = 1 / 1$ Nyní proč nevnímáme 3 dimenze času ? Když se kouknete ven z okna paneláku na parkoviště vidíte, že tam auto „stojí“...a přesto se ono pohybuje-přemísťuje vesmírem do tří směrů, do tří délkových dimenzí !! Jak ? Ukrajuje auto (raketa) svým pohybem v globálním vesmíru podle globálního pozorovatele na dimenzi „x“ jiné intervaly než na dimenzi „y“ ? nebo na dimenzi „z“ ? Když koukáte z okna pozorujete to ? Když by se auto rozjelo, pozorujete snad, že to auto globálním vesmírem se pohybuje do „x“ dimenze jinak než do „y“ a „z“ ? Takže záleží na pozorovateli, že ? a na volbách soustav, že ? Pozorovatel z kvasaru o autu na Zeměkouli prohlásí taky, že se pohybuje do každé dimenze jinak rychle (že ukrajuje na každé ze tří dimenzi jiné intervaly ?). Totéž je s tím časem : nám se jeví do tří směrů tok-odvíjení času, ukrajování intervalů „jednotkových“ na všech třech dimenzích stejné !! ...proto se domníváme, že čas je jen *jeden*...ale už víme, že pozorujeme-li raketu, co zrychluje a už její rychlost se blíží c, že dilataje čas...ale to pozorujeme „zde“ o ní...ale ona sama –raketa dilataci nepozoruje na sobě... my snímáme hodnoty z její soustavy (pootočené soustavy tj. pootočené hodnoty) a my „zde“ prohlašujeme „o ní“, že ona má do dvou směrů kolmých na pohyb čas nedilatovaný a ve směru pohybu ho má dilatovaný...co to je ? že je dilatovaný ? no podle nás- pozorovatele ona raketa „ukrajuje na této dimenzi“ !! této dimenzi jiné intervaly než je ukrajovala raketa na Zemi... čili ona raketa na zemi měla $t(1) = t(2) = t(3)$, ale tak kdesi ona raketa má $t(1) = t(2) < t(3)$ ...co pozoruje pozorovatel z „kvasaru“ dívá-li se na tutéž raketu jako pozorovatel ze Země ??, jaké dilatace (anebo jaká pozoruje tempa odvíjení času na třech dimenzích časových) pozoruje K- pozorovatel ?... možná se ke „kvasar- pozorovateli“ dostane informace také s pootočením – viz doppler efekt a uvidí „dilataci v jiné „složce-dimenzi“....?)

... vážení, nejsem vševěd a nemám pro vás už Teorii všeho (jak mi to vyčítají mnozí, proč už ne) a tak i já tápu...tedy navrhuji úvahy. To neznamená, že za ně má být autor upalován a ponižován. Zničte úvahy a neponižujte autory co mají nápady... věda šla vždy dopředu pomocí změn a nápadů, některé se ujaly, druhé byly odsouzeny jako špatné...ale ještě nikdy nebyl ve dvacátém století nazýván bláznem a šarlatánem autor co měj „neukázněný“ nápad.

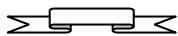
Poznámka : pro více dimenzí času mluví i fakt, že i prachobyčejné zrychlení má ve vzorečku tééé na druhou : $a = x / t(1).t(1)$ a nikdo nemůže tvrdit, že se v přírodě nemůže realizovat : $a = x / t(1).t(2)$ tj. čas se dvěma různými tempy odvíjení-ukrajování intervalů na dimenzích časových

Pak už když by se ujal návrh na bádání, že základní jsou dvě veličiny a ty mají každá po třech dimenzích tj. časoprostor jako 3+3D tj. časoprostor jako ((x(1);x(2);x(3) ...t(1);t(2);t(3))) a že třetí veličina „m“ je nezákladní, je odvozená, je sestrojitelná způsobem *vlnobalíčkování* dimenzí délkových a dimenzí časových, ... pak by tu byla hypotéza o dvouveličinovém vesmíru, který realizuje hmotu „geometrizací“ časoprostoru ... a dokonce to víme, jak změna geometrie mění stav hmoty, stav „vlnobalíčku“ hotového....a dokonce víme, že písmenko „m“ není samo o sobě hmota a že to písmenko lze nahradit stovkami písmenek jiných a vše to je hmota (e-, p+, H2O, C6H12O6, a další a další ..) vše to je vlnění časoprostoru na Planckových škálách a tam se „zavlní, kompakťují dimenze časoprostoru, tak časoprostor vře a v něm se rodí-vyrábí vlnobalíčky a ty už mají tu vlastnost, že jsou hmotou.

Je to návrh-hypotéza na přemýšlení, a není to naprosto už dokonalá teorii !... ale je to první návrh za celé dvacátém století, na který nebyl „nejdříve“ podán protidůkaz k zahození do koše, ale bylo n e j d ř í

v e zahájeno upalování a ukamenování autora před potopením jeho hypotézy.

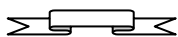
Někdo mě vyzval aby to povídání bylo jen na 10 řádek... bohužel to nešlo. Takže už jsem si vyčerpал další své řeči na ...na furt ? anebo mi ten pán dovolí ještě ?

Výklad vize 12

(citace) *Einstein také ukázal, že toto základní propojení mezi prostorem a časem má překvapivé důsledky : čas se může smršťovat.* Padlo slovo smršťovat ... Řeknu k tomu více : Smršťovat-scvrkávat-zhušťovat jsou výrazy v synonymu ke slovům roztahovat-natahovat-rozpínat. Jaký je z toho vhodný výraz pro čas a jaký pro délku-prostor ? Když si vezmete do ruky špejli, a budete si o ní myslet že to není úsečka ale přímka, pak si tu špejli dejte před sebe zhruba rovnoběžně s očima a nyní pootáčejte s touto >špejlopřímkou< ve vodorovné rovině k vašim očím. Body, respektive předem zvolené dílky na této přímce-špejli, „se zhušťují“, nebo při opačném pohybu „se zředíjí“. Je to pravda ? Na samotné přímce nikoliv, ale v pozorovatelně – očích se průměty zhušťují, zředíjí. Pro pozorovatele co pozoruje své okolí (veškerý prostor), radiálně „z bodu“, to platí také. Pro „pozorovatele souřadnicového“ v lokálním místě euklidovského prostoru však při pootáčení přímky k žádným „kontrahcím“ či zhušťování nedochází, úsečka je stejně velká, protože při každém lokálním pootáčení pootáčíte s předmětem i tou „jeho soustavou“. Nyní o geometrických pojmech >rozpínají< či >smršťují-kontrahují< ... ?, kdy to je a kdy není pravda ? Jaký je vztah pozorovatele ke geometrii a naopak ? Buď je systém souřadnic plochý-rovný-přímý Euklidovský a pozorovatel co pozoruje, radiálně kolem sebe, pozoruje hodnoty „kontrahované“, „dilatované“, „rozpínající se“, a on sám je – hodnoty „zakřivuje“ svým pozorováním, ale domnívá se, že ne, že to robí zakřivený časoprostor... anebo pozorovatel svou pozicí a „stahovacím aktem do své pozorovatelný“ nezasahuje do stavu pozorovaného a změny stavů kontrakce, dilatace, rozpínání aj. se dějí jinde (v soustavě inerní, nezakřivené) a mu takto hodnoty přicházení ; Anebo je systém souřadnic totožný se zakřiveným časoprostorem – je jím. Může být lokální pozorovatel „pasivním sběratelem“ dat ? tedy může geometrie sama být taková, že hodnoty průmětů (do bodu, do plochy, do ...) nezkresluje ? Jak pozoruje lokální pozorovatel hodnoty globální a jak pozoruje globální pozorovatel hodnoty lokální ? proč to není afinní ?

Opět ona špejle : při pootáčení ve vodorovné rovině se přímka pootočená o 90^0 změní v bod... a v tom bodu je celá přímka. Pokud by vyletěl foton z galaxie na Periferii vesmíru ze vzdálenosti 10^{25} m radiálně směrem vzhledem k nám po přímce, vlastně by musel letět po geodetě, z důvodů globálního zakřivení celého vesmíru, podobné to trajektorii jako bych tou přímku pootáčel, přiletěl by po přímce k pozorovateli co jí vidí jako bod. Geodeta se vznikla pootáčením „rastrové přímky“ a stejným stylem jsem se pootáčel i já pozorovatel... proto údaj přišel nezkreslený... ale ? to by platilo, kdyby vesmír byl stacionární nekonečný a nerozpínal se „z bodu“. Jak to tedy doopravdy je ? Foton nese údaj „o úsečce“ nedilatované neb i on úsečkou pouze pootáčel než došel do „mé“ pozorovatelný. Ale budu-li chtít pozorovat foton „radiálně“ dostanu údaj kontrahovaný, smrštěný, >dopplerovsky posunutý<. ? Pokud se soustava celovesmírná nekříví, je Euklidovská, a foton v ní letí opravdu po přímce a kříví se časoprostor jen ve zhuštěninách tj. v lokalitách s vyšší hustotou než je průměrná, pak globální křivost –geodeta pro foton je jinak křivá než pro ostatní hmotu a pozorovatel nutně musí dostat zkraslené údaje – pootočené a tím pádem se mu jeví při jeho hodnocení jako dilatované a kontrahované. Takže v „jistém-určitém“ pozorování mohou vidět, že se vesmír rozpíná, a on se přitom „jen“ pootáčí, pootáčí se jeho „rastr“ jeho systém souřadnic, anebo je systém souřadnic již zakřiven a nepootáčí se, nýbrž se „pootáčí“ pohyb fotonu do pozorovatelný po geodetě. ? ?

Výklad vize 13

od: Navrátil Josef

datum: 19. 06. 2005 - 9:20:39

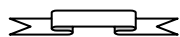
předmět: kapitola první (← [zde je odkaz na webové stránky Vesmíru, kde už je tento článek zveřejněn](#))

Řeknu-li „A“, stav „A“ a dost...už nic k němu, jako bych neřekl nic, ani to „A“. Ale řeknu-li, napíši-li $A = A$ už je to lepší ....pak už se to jen přepíše na $A = k \cdot B$

Proč na počátku vesmíru bylo „nic“ ? (a „nic“ se proměnilo v „něco“ ?). Možná ani to „nic“ nebylo, a byla pouze „volba“ (volba = zákon) mezi „nic“ a „něco“. Ať už se z těch dvou možností („nic“ a „něco“) zvolí cokoliv, bude to mít pak podobu >něco<. Toto >nic< nebo >něco< je vlastně monostav „A“ z volby možností mezi >nic< a >něco<. Ať už si nic anebo něco představujeme jakkoliv (a ať má povahu jakoukoliv... může to být bůh, veličina délka, mohou to být čísla-matematika ...) lze mu, artefaktu přiřadit název tj. písmenko „A“ nebo „B“. Vesmír volil (slovo volit ...volit = děj, čin, úkon, zákon na interakci) mezi neexistujícími dvěma možnostmi, tedy volil z neexistující symetrie jeden monostav. „A“ = existenčno = >něco<. ...Nastala asymetrie. $A = A$. Aby se mohla symetrie „hýbat-přeměňovat“ na $A = A + \text{delta}$ musí k tomu být „kdesi v luftě“ zákon-pravidlo = bůh = volba, děj, úkon, čin. Vesmír teda je (Vesmír) = (artefakt „A“) + (zákon = bůh, interakce, úkon). Nyní je pro člověka nutné stále tuto vizi zlepšovat a zlepšovat a prokousávat se k nejlepšímu popisu.

Tedy : střídání symetrie s asymetrií je něco jako A nerovnítko $A + \text{delta} = B$, pak B nerovnítko $B + \text{delta} = C$ (? sám nevím, a nevím jak to popsát) Já to už několik let popisuji filozoficky pod pojem >horký brambor<. přehazování horkého bramboru z dlaně do dlaně při zvyšující se frekvenci přehazování =>

1 nerovnítko $1 + 1$ ---> 10^2 nerovnítko $10^2 + 1$ ---> $10^{5500} = 10^{5500} + 1$ a vůbec se nepletu ani matematicky, neb i oni matematiko-fyzikové vše zaokrouhlují ...(i jim postačí namísto relativistické gravitace k vypuštění rakety k Jupiteru obyčejný Newton ... i oni tedy užívají tuto matematiku => $10^{5500} = 10^{5500} + 1$ ...a dokonce všude. Stále a stále říkám, že ve vesmíru rovnováha neexistuje, že ve vesmíru zákon zachování ani jeden neexistuje, to je jen matematicko-platonická pravda. Ve vesmíru neexistují rovnice nýbrž nerovnice, ve vesmíru stále platí a všude zákony střídání symetrií s asymetriemi tedy >rovnice, rovnost,zákon zachování< je jen lokální stav.)
Ale vraťme se k úvaze jak to bylo „na počátku“.

Výklad vize 14

Autor: **Sagitaris**

Datum: 17-02-06 14:09

Pane Navrátilo, *co to je Velveličina?*, ani Jakub Hron ji neuvádí, a má ve slovníku třeba: vratlavu, hořkou měchuru...jsem z toho vedle, čirou náhodou jsem navštívil tuto stránku a neumím se zde asi orientovat.

Odpovídám Sagitariusovi :

Pane, dnešní fyzika už ví, že celý vesmír je realizován ze tří veličin nezadatelných a nenahraditelných tj. "m"-hmota ; "x"-délka ; "t"-čas. Já, protože jsem postavil vesmír pouze na dvou veličinách tj. na "x" a "t" (hmotu pokládám za veličinu odvozenou, vyrobitelnou "z něčeho"), tak logicky se dostávám do filozofické roviny s otázkou zda by dvě veličiny „délka“ a „čas“ nemohly být dvěma stranami jedné mince... tj. nějaké Velveličiny "V". Dokonce už jsem i zaslechl z úst fyziků, že v singularitě se vytrácí rozdíl mezi časem a délkou (prostorem) ... jest to prý obojí stejné, totožné. Ano, i já mám tento názor, že před Třeskem mohla být realizována řada-posloupnost stavů, („kombinacemi“ veličin), posloupnost změn mezi dvěma veličinama "x" a "t", která směrem k Počátku-Počátkoviči mohla vyústit do jedné Velveličiny jedné jediné, a to asymetrické, monostav... stav kdy ta Velveličina je ...je cokoliv... nula...je

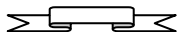
to Bůh ? (ale nééé ten katolický z masa a kostí, co má žaludek a nemusí jíst).

Na Počátku Počátkoviči mohl být "monostav artefaktu" ; něco jako "existenčno versus neexistenčno", a to existenčno a neexistenčno *Jedno Jest*. A aby se mohlo rozdvíjet na dva stavy => délka a čas, musel "se zjevit" i Zákon-realizační pravidlo.

Takže, kdyby jste chodily na mé stránky a do mého audítka, tak by jste tyto mé bludy tam mohli pohodlně číst a zamýšlet se nad nima.

Dodám poznámku, že ... že tu svou filozofii jsem napsal do rovnice takto :

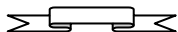
"**A**"-artefakt věčný (Velveličina-artefakt, co se rozštěpí na dvě : délku a čas a to pokračuje ...) krát
"Z"-zákon (první zákon který bude generovat rekurzivně další zákony) = "**V**"-vesmír = Bůh v nás.

Výklad vize 15

(**citace pana SRNKY**) : “ ... že teoretická fyzika má v posledních sto letech víc štěstí než rozumu: používá správný matematický modely, aniž jim rozumí po fyzikální stránce! “

(**moje reakce**) : V této souvislosti mě napadá asociace, že chemie (biologie) je také model, jeden z možných modelů používající „správný vyjadřovací mechanismus **nematematický**“ (proto se tomu říkají **CHEMICKÉ** rovnice) aniž nutně potřebuje znát Teorii všeho (elementární částice, OTR, QM, jaderné reakce, izospiny atd.) Je vidět, že příroda se dá vyjádřit i v substitučních mechanismech, tedy ve správných mechanismech používajících substituční výrazové prostředky oproti těm co vesmír má (jsou dodnes nepoznané, třeba má struny ?) ... a tak klidně může být éter pravý vyjádřen pomocí „x“ a „t“ ; anebo struna pravá vyjádřena pomocí provázku z juty ; anebo hmota označená písmenkem „m“ může být „uvnitř toho písmenka“ z libovolného artefaktu, např. z dimenzí veličin jiných, pravých, je-li správný mechanismus. Mechanismus by měl být správný pro libovolný artefakt, který se chová fyzikálně (anebo matematicky ?). Takže, ano : teoretická fyzika může používat (ad hock) náhodně správný matematický model a do něho dosadit artefakty „libovolné“ (techtle-mechtle ; slunce-blunce) (já používám dvě veličiny „x“ a „t“ ..., někdo éter ...) a přece to bude dobře odrážet realitu vesmíru...až do doby kdy poznáme ty artefakty přírody, tedy jaká a z čeho je hmota. To z čeho je veličina délka a čas víme. Mechanizmy chování „m“ ; „x“ ; „t“ známe, ale nevíme „co to je“ to „m“ ... víme co to je „t“ , „x“ a víme mechanismy .... nevíme to „m“ . (ani strunaři)

Výklad vize 16

(**citace pana Srnky**) : „Proč se gravitace nemůže šířit rychleji než světlo?“

(**moje reakce**) : filozof by větu rozebral a mluvil by takto : zde se srovnává šíření dvou věcí, šíření gravitace (síly) a šíření světla (korpuskule alias vlny). Říká se tu „šíření světla“ ... neříká se tu šíření fotonů, proč ? Zřejmě proto, že se považuje tok fotonů za světlo. Takže filozoficky to můžeme opravit na „šíření toku fotonů“ ...co to je že se „tok něčeho šíří“ ? Co to vůbec je šíření ? Zřejmě není jiné vysvětlení, než že šířit se může vlna ... vlna čeho ? vlny matematická anebo fyzikální ? Když změním velikosti jednotek a prohlásím číslo 2,9979246 . 10⁸ za jedničku, za jeden metr*, pak poměr tohoto metru* lomeno j e d n a sekunda je to šíření céééčkové čili nejvyšší možné c = 1 / 1. Co to je tedy šíření ? ... je to ukrajování intervalů délkových stejně velkých za ukrajování intervalů časových stejně velkých. Ale kde se dá ukrajovat „něco“. Jedině v rastru časoprostoru. (jakou křivost má rastr

časoprostoru ? ... ?). „Kdo-co“ ukrajuje intervaly délkové a časové v rastru ?... matematický bod ? (úsečka s velikostí jdoucí k nule) anebo fyzikální „věc“ ? Možná nepotřebujeme „fyzikální věc“ provedeme-li (vyrobíme-li) „v rastru“ (3D + 3T) vlnu „ na dimenzi“ a necháme jí šířit (!). Pokud to připustíme, že se v euklidovsk^y rovⁿém rastru 3D + 3T může samotná dimenze vlnit, tak pak už se rozplyne/vytráčí podmínka, že se vlna bude/nebude šířit ; Nyní jen postačí „na tom rastru“ označit červenou tužkou bod (úsečku jednotkově velkou) na dimenzi délkové a bod (interval – tik jednotkový) na dimenzi časové a provádět „takovou“ vlnu aby byla $c = 1 / 1$, ... co to znamená ? Nyní si v rastru 3D + 3T představme dimenzi délkovou jako špagátek modrý a dimenzi časovou jako špagátek červený – oba „v sobě“. Foton bude vlna, vlnobalíček, vlnoshluk, který se bude přemísťovat (šířit) „na dimenzi“, (po obou dimenzích – po červené i modré), tak, že bude ukrajovat jednotkový etalon modrý a jednotkový etalon červený. A my už víme jaký interval-etalon si příroda zvolila pro „šíření“ fotonu-světla, etalon $c = 1 / 1$. Pak aby mohlo nastat „šíření“ toho vlnobalíčku „po dimenzi modré a červené“ jinak než cééé, jak ? Vlnobalíček-foton musí „soukat“ více dimenze časové než délkové, aby nastalo $v < c$ A když to foton udělá, že „souká“ (vlnice jeho vlnoshluk po dimenzích) víc dimenze červené (čas) než modré (délka), tak se musí ta červená vlnit víc než modrá... a to znamená ono $v < c$ a „čas se vlní“ tj. je ho ukrojeno více intervalů jednotkových než délkových jednotkových. Toto je pohled z pozice fotonu. Když se přemístíte na hmotové těleso už se šíříci „pomalu“ a odtud budete pozorovat „šíření jiných těles“ tak je (může být) pozice jiná : jmenovatel je konstantní (interval na červené časové dimenzi) a zkracuje se interval v čitateli. To je ovšem vjem relativní, protože se vždy jedná o vlnění dimenze a tedy o poměr dvou vln různě zvlněných dle stavu pozorovatele. Tvary vln (vln na dimenzích) pro šíření vlnoshluku jsou vždy takové, že čítec je menší a menší a menší vůči konstantnímu jmenovateli anebo je jmenovatel stále větší a větší vůči konstantnímu čitateli – jednoduše zapsáno jako $v < c$. Jinak to být nemůže. „Hmotnění“ vlnobalíčků nastává při „nabalování“ vlnoshluků do vlnobalíčku, do hmotové částice, pokud vlnoshluk nenabaluje „do sebe dimenze“ (tu dimenzi, která se vlní), tak mění rychlost.

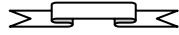
A gravitace se nemůže šířit rychleji než foton proto, že ona respektuje vzoreček $a = c / t = x / t \cdot t$, kde všechny tři dimenze nemohou být větší než jedna. $a = 1 / 1 \cdot 1$.

.-.-.-.-.

(**citace Srnky**) : “...můžeme gravitaci přenášet informaci. A přenos informace nadsvětelnou rychlostí teorie relativity nedovoluje.“

(**moje reakce**) : Proč **teorie** relativity **nedovoluje** nadsvětelnou rychlost SRNKA nevysvětlil.(spíš říkat nedovoluje to příroda, její princip a nééé teorie). Já jsem to vysvětloval „principem tohoto vesmíru“, že vše co ztrácí rychlost cééé a mění jí na vééé (vlní se dimenze časová, aby „dodala“ více etalonových intervalů) tak hmotní ... to „přebytečné vlnění“ se dostává do hmotových vlnobalíčků. Čili principem tohoto vesmíru je, že nastane nejednotkový(větší počet) tok odvíjení intervalů na časové dimenzi a tím se rodí, realizuje stavba hmoty, stavba vlnobalíčků. Čili co se první po Třesku vlní je jedna časová dimenze – nastává asymetrie stavů veličin a jejich dimenzí (ať jich je kolik chce) ...pak se začnou postupně vlnit další dimenze ale tak, že stále platí nerovnováha vln, tedy střídání vlnění do symetrických a asymetrických stavů. A toto vlnění plodí-realizuje vlnoshluky a těmi jsou hmotové elementární částice a ty se „pohybují“ jako vlnoshluk „po dimenzích“ méně/více zvlněných atd. A proč nedovoluje jakási teorie „přenos“ informace rychlejc než cééé ? Především se musí vědět „co to je informace“. Opět nositelem (i výrobcem) informace je „stav vlnoshluků“ dimenzí veličin délka a čas, je to posloupnost po sobě jdoucích tvarů a pozic kombinací vln, vlnoshluků, vlnobalíčků, čili je to tok elementárních částic (tok je interakce a průběh změn časoprostoru a hmotových struktur) v různých pozicích a seskupeních. Takže informace je opět tok hmotových elementů. Takže je zbytečné zavádět řeč i informaci „zvlášť“ a oddělovat to od fyziky klasické . ... i informace jsou proměny stavů hmotových struktur a časoprostoru.

SRNKO a rychle to smaž, aby to co nejmíň lidí četlo, protože doktrína toho Navrátila : „*burcovat svými polopravdami mozky jiných do nových vizí*“ je jeho naivní debilita. Honem to smaž, abych nenakazil obyvatelstvo bláboly.

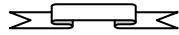

Výklad vize 17

[27.2.06 - 20:30]

(**citace Srnky**) : Když furt melete o tý nejjednodušší nesymetrii, **zkuste se zamyslet** nad nesymetrií zlatého řezu $X^2 = X+1$ - ta je ještě jednodušší a objevuje se v přírodě.

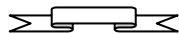
(**moje reakce**) : Zamyslel jsem se : musím se ptát matematiků odborníků, zda opravdu je ten zlatý řez $X \cdot X = X + 1$ jednodušší nesymetrií než rovnice $A \cdot A = B + B$ (já to rozhodnout na rozdíl od vševěda Srnky neumím ....) Četl jsem, že tato parabola je v geometrii nejjednodušší nesymetrií, a že je „prvním“ přechodem od linearity k nelinearitě. Ale nečetl jsem a po zamyšlení jsem si všiml (pestrá logika a pozorovací talent mi nahrazují tu neznalost matematiky), že ta rovnice „zlatého řezu“ se až moc podobá Mandelbrotově řadě ($z(n+1) = z(n)^2 + c$)...((kdo jí od koho opsal ?, Mandelbrot anebo „zlatý řezník“ ?). Vznáším velmi zajímavou myšlenku : jak souvisí „parabola-první nelinearita přírody“ s Mandelbrotovými fraktály, řadami ? (nelinearita měřítek), a jak obě zapadají do principu vesmíru o vytváření posloupnosti střídání symetrií s asymetriemi ? Je dost možné, že se zde vyklube (nové odvětví fyziky) onen způsob realizace a důvod-příčina postupu evoluce (mantinelového výběru), příčina a důvod stavby hmotových struktur i interakčních zákonů. (!) A nakonec i to jak se spojí QM s OTR.
Navrátil (laik má právo na omyl a dokonce i bez ponižování)

Výklad vize 18

NOFACE napsal [27.2.06 - 17:52] : “ mňa by zaujímalo, na co je dobré zrážat' čiastice a pozorovat, co z tej zrážky vznikne, keď je to aj tak nestabilne a neplatí tam žiadna "rovnováha".“

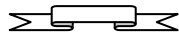
Navrátil - reakce [27.2.06 - 19:38] : Pane, je dost možné, že příroda-vesmír sama některé elementární částice, co my lidé už známe, ani nevyrobila za celých z 14,24 miliard let co existuje, a vyrobil je člověk a to poprvé v celé vesmírné historii ...uměle v „umělých postupech“ (CERNech) a přesto sedí do interakčních rovnic a přesto jsou to částice -,klony“, stále opakovatelné a stále o naprosto stejné „strukturu toho vlnobalíku“, což je přesné konstrukční řešení částice pomocí vlnové funkce – zmuchláním–zakroucením–kompaktifikováním mnoha dimenzí i s koeficienty a parametry toho vlnobalíčku (a nemusí to být zrovna jen celočíselné parametry, tedy „celočíselná“ vlna-vlnobalíček.) Může to být vlnobalíček s řešením u některé dimenze fraktálním ... čili tento umělý vlnobalíček, (např. Higgsův boson, aj. který vesmír neumí a umí tokamaky vyrobit , už je to na spadnutí) nakonec člověk uměle vyrobí, bude stále opakovatelný do stejné struktury fyzikální i struktury matematické podoby. Proč se tak domnívám ? Protože člověk vyrobil léky a to už cca milion chemických sloučenin, které vesmír také dodnes nevyrobil za celých 14,24 miliardy let. Přeměna elementární částice srážkou s jinou na jiné částice si lze převést do jiné představivosti, do logické vize, ...je logickým projevem „zapletání a rozbalování“ vlnobalíčků složitých na několik kusů méně složitých atd. ovšem tak, aby se vlny rozbalily a jinak složily a „nic nezbylo“... zbude-li „kus vlny“ je ten fraktální zbytek další jinou částicí, jiným vlnobalíčkem a tak interakční vstup dvou vlnobalíčků a výstup vlnobalíčku musí být v rovnováze, pokud ne, nezachovává se „zachování“, nezachovává se symetrie, což ve vesmíru možné je.

Výklad vize 19

Poznámka : v opačném případě, to co říkáte s takovým přesvědčením, je stejně hodnotný blud jako říkat, že před třeskem čas byl (byl tam časoprostor ve stavu jednotkovém tj. něco jako interval $0 = 1 =$ nekonečno). Kdyby jste četl mou hypotézu, tak by jste se dozvěděl, že já nic netvrdím ani to neříkám „btw“ , ale se domnívám, že „tam“ čas byl, ale „netikal“ , což znamená, že časoprostor těsně před Třeskem byl už ve stavu $3D + 3T$ a to v dokonale inertním jednotkovém stavu tj. $x^3 / t^3 = x^3 / t^3$ tj. $c^3 = c^3$, což znamená, že jednotkový interval na časové dimenzi „je ukrajován“ ku jednotkovému intervalu délkovému $c = x / t = 1 / 1$ a ... a tento stav je : inertní, neměřitelný, nerozeznatelný, neporovnatelný s ničím, nepozorovatelný, ... už i proto, že tam není hmota a tím ho nemá „kdo“ zjišťovat. Teprve po Třesku, kde třesk je „spuštění“ toku-odvíjení času, se čas počal odvíjet, tj. „někdo“ poměřuje/ukrajuje na časové dimenzi jiné intervaly-tiky než jsou jednotkové. Pak v této situaci nejednotkových poměrů dimenzí časových a dimenzí délkových ($v < c$ ... nebo $v \cdot w \cdot c < w \cdot c \cdot c$ atd.) vzniká hmota vlněním časoprostoru samotného. A vlnění lokálních míst-vlnobalíčků se stávají stavem jevícím se – projevujícím se jako hmota a ... a ta už umí vnímat, rozlišovat nejednotkový tok-odtíkávaní-ukrajování intervalů na časové dimenzi při přesunu/posunu, změně polohy hmoty po vesmíru (po časoprostoru).

Toto je moje hypotéza a můj návrh k debatám a k přemýšlení o tom. Já „tam“ jako Vy nebyl a tak mám smůlu. Proto rád uvítám Vaše sdělení kdy jste tam před Třeskem byl, jak jste „to tam“ zjistil, čím jste své tvrzení zjistil a další Váš popis zjišťování faktů.

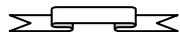
Výklad vize 20

(citace Srnky) [13.2.06 - 12:37] a [modře](#) můj komentář

Vlnová rovnice totiž vyžaduje nejen "hmotný prostředí", Myslím, že se musíte poopravit : vlnová funkce coby „matematický předpis“ vyžaduje, aby měl KOMU ten předpis nařídít, tedy potřebuje pro „výkon“ předpisu artefakty a těmi jsou veličiny, dvě : délku (a její dimenze ať jich je kolik chce) a čas (a její dimenze ať jich je kolik chce). Vlnová funkce z těch veličin už dokáže „vyrobit“ vlnobalíčky – hmotové artefakty. Takže nesouhlasím s Vámi, vlnová funkce nepotřebuje „hmotový prostředí“, ale pouze potřebuje „inertní časoprostor“ ona ho už zvlí příkazem sama ... a zvlí ho do tvarů polí a hmotových elementů. Je vidět, že musím stáhnout svou pochvalu, že jste přece jen nepochopil mou hypotézu a že se musíte ještě dost učit a vymýšlet lepší formulace. ale dokonce i "nehomogenní hmotný" prostředí, aby mohla fungovat stylem, jaký, naznačujete. Ano, asi ; vlnová funkce by sama „nezvlínila“ homogenní inertní časoprostor (jaký je před Třeskem) ; ona potřebuje už „ke své práci“ asymetrický stav tj. gravitaci, aby už existovala a tu, takové prostředí pak...nějak vlní, linearizuje do vln (z nich pole a elementární částice) ... toto přesně nevím, to tuším citem...něco přeci musím nechat těm chytrým. Nepopisuje tedy vznik hmoty, Myslím, že vlnová funkce tak jak je dnes presentována v obecném vyjádření ještě nepresentuje stavy konkrétních elementárních částic ani jejich chování, ale je vlnová funkce nějak „přepřacovatelná“ do tvaru, který to už umí vysvětlit, to nevím jak, nejsem matematik. Zda vlnová funkce popisuje jednotlivé elementy hmotové to nevím, ale vím a umím napsat „vzorečky dvouznakové“ a z nich interakce, které jsou jinou substituční zápisovou řečí interakcí těch co jinými znaky píše fyzikové. Tam je potřeba aby ty chytré hlavy už konečně se na to podívaly „jak“ mé „papuánské vize“ přetavit do poctivé matematiky. jen její chování, resp. její časově ustálenou evoluci a to nekonečně rekurzivně. Ne, Myslím, že evoluci nepopisuje vlnová funkce. Myslím, že na evoluci (posloupnost vybraných stavů z možností v mantinelech) se bude muset najít jiná funkce a vtělit do ní „důvod“ tedy „jak“ se bude proměňovat stav předchozí do následného tj. změna symetrie v asymetrii ...jak ...takových matematických vyjádření je zřejmě více a bude pracné přijít která z nich správná pro evoluci je.

Je pravděpodobný, že takový prostředí vzniklo kolapsem předchozí generace vesmíru, Vy říkáte slovíčko „geneze“ já říkám slovíčko „stav vesmíru předchozí Velkému Třesku“ ...což je totéž pod jinými slovíčky. možná míň stabilní ba naopak, stav předchozí Velkému Třesku je naprosto stabilní (!),ale zřejmě do toho zasahuje (nevysvětlitelný, nevysvětlitelný důvod nutnosti) zákon o změně,

„nařízení“, aby se inertnost - symetrie změnila na asymetrii. Tento zákon tkví asi už v podstatě Vesmíru samém, neb kdyby zákon o změně nebyl, nebyl by ani Vesmír, neb „existence kontra neexistence“ jsou už samy o sobě dva stavy vedle sebe, stavy symetrické (?) anebo nesymetrické (?) a že se do současné podoby nastřelilo nějakým nějakým ... právě „nějakým“ jsem popsal...jaký jiný mechanismus evoluční může změnit předTřeskový stav za poTřeskový stav vesmíru evolučním procesem. Je ale taky možný, že vlnová rovnice je obecnější, I já si to myslím ... že jde o vlnu komplexity s cyklickou výměnou směru termodynamický šipky času tak, jako to předpokládá Hawking. ???

Výklad vize 21

Autor: Martin Petrásek

Datum: 08-06-05 12:40

+ můj komentář

Psal jsem jednu populární věc **o šipce času** a tam se vyskytuje hypotéza, že v případě, kdy není entropie konečná. Můžeme se tak s touto hypotézou dostat díky konci vesmíru na jeho začátek. Zní to trochu šíleně, ale mohlo by to být i nějak takto (kopíruju z toho co jsem už napsal v tom článku.

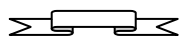
Tepelná smrt vesmíru je spojena s předpokladem, že entropie je konečná, a že se tedy její růst bude časem zpomalovat, jelikož už nebude co ve vesmíru „zneuspořádat“. V takovém okamžiku přestane téct také čas, protože nebude mít kam. Růst neuspořádanosti se zastaví a zastaví se také tok času.

Hezkýyyyy...čas nebude mít „kam“ téct, tak se zastaví, jak vědecké. A jak šarlatánské jsou moje vize psané v té mé hypotéze, (za což si mě posílal do Bohnic), že čas je spolu s délkou veličina vesmírotvorná. Že čas není „do“ vesmíru vhozen, aby „v něm“ tekl, nýbrž čas-veličina má své dimenze stejně jako veličina délka, pak spolu obě sestavují časoprostor, který když se vlní, tak vlny jednoduché i vlny jako vlnobalíčky „se přemísťují“ po těch dimenzích, mění polohu nejen po dimenzi délkové ale i po dimenzi časové. A toto posouvání „bodů“ (což jsou jednoduché nebo složité konglomeráty vlnobalíčků) po dimenzi délkové se označuje jako pohyb a posouvání po dimenzi časové se nazývá a je vnímáno jako chod času, tok času, a je to vlastně ukrajování časových interval. „bodem-tělesem“ na dimenzi časové. To že my-lidé i přístroje hmotové vnímají čas, je jen proto, že ukrajují při svém přemísťování vesmírem intervaly na časové dimenzi a to nejednotkové vůči...? jednotkovým intervalům, které vesmír sám „určil“- mají je „užívají je“ tělesa s nulovou klidovou hmotností, fotony. tedy $c = 1 / 1$. Ostatní intervaly délkové a časové, které mají jiné vzájemné poměry než $1 / 1$ jsou nejednotkové a tudíž je „vnímáme“ jako tok času. Pokud tvrdíš Petrásku, že čas se zastaví, protože nebude mít „kam“ téci, tak to je tvoje primitivní pochopení fyziky. Čas bude mít vždycky „kam“ téci, ale zastaví se „vlna na dimenzi“ (časové, nebo délkové) to znamená, že pozorovatel se nebude po dimenzi časové posouvat respektive přejde jeho posun po dimenzi časové do jednotkových poměrů s dimenzí délkovou. Na fotonu čas neběží pro pozorovatele z jiné soustavy. Na fotonu čas „běží“, foton ukrajuje intervaly délkové i časové, ale poměr je jednotkový...tedy neurčitý. Nikdo neví zda ten interval je velký $1/1$ nebo $0/0$ nebo nekonečno / nekonečno... i tyto jednotkové poměry je nutno k „něčemu“ vztáhnout, a to „něco“ je ve stavech proměnných. S tou neuspořádaností ..že vesmír nebude mít „co“ neuspořádat ? I to je principiálně vadné. Vesmír vyrábí kromě neuspořádanosti také uspořádanost. Ale nechci to v tuto chvíli rozvádět, bylo by to psaní na další stránku.

Co když entropie není konečná? Mohla by pak vzrůstat nekonečně. A především, mohly by se rodit také nové vesmíry se svým vlastním množstvím entropie, která by tak mohla dále růst. Opět hypotézy ...hypotézy...hypotézy (a dokonce vědci úmyslně nebadané), které mají néé větší/menší kvalitu než moje hypotéza (pro jejíž potopení důkazy nemáš a přesto sis vzal právo jí odsuzovat a jiné neodsuzovat)

Potom by ony známé kvantové fluktuace vakua mohly dát vzniknout úplně novým vesmírům s vlastním počátkem času tedy od prostoru a času starého vesmíru zcela odděleným. A opět, máš rád vše co zavání „tajemnem a šarlatánstvím“ že ?, vyžíváš se v tom ... i v upalování autorů, kde ti jejich „tajemna“ vadí,

no proto, že to nejsou právě tvoje tajemna... Ale šarlatán seš spíš ty pokud propaguješ vznik vesmírů nových jiných z fluktuací vakua. Podle mě fluktuace vakua je právě to mé vlnění/zavlnění „jednotkového časoprostoru“ na Planckových škálách, tam časoprostor „vře“, což znamená, že tam vesmír provádí „jednoduché“ vlnění časoprostoru tak, že jím vyrábí jednoduché vlnobalíčky jako virtuální páry částic. (virtuální znamená, že ty „kusy v páru“ zůstávají na ose kvadrantů - vysvětlím jinde- a stále „se rozpouštějí“ jejich vlny „se rozpouštějí a zase dělají“... střídá se to)). Zvlněnost tohoto „pole časoprostoru“ nepřekračuje v intervalech amplitud jistou mez (asi Planckovu) a tím pádem jsou v tomto jemně se vlnícím časoprostoru vlnobalíčky v párech (Jedna částice z páru, tedy jedna je částicí a druhá antičásticí, aby byl splněn symetrický projev celého vlnícího se časoprostorového pole.) (přesto je to jakési prudké „vrčící“ střídání symetrií s asymetriemi). Pokud „se oddálí“ jedna z částic páru, tak druhá zmizí „do antisvěta“, respektive do antivesmírného „kvadrantu“ vesmíru (který zřejmě i tak je jen kvadrantem iracionálním, matematickým produktem). Čili rozumím fluktuaci vakua tak, že počne-li se časoprostor vlnit, tak tím už „nastane, se vyrobí rozhraní“ (časoprostor má jakoby kvadrant „sem“ do tohoto vesmíru a kvadrant „tam“ do antisvěta) Na tomto rozhraní vlnění-vlnobalíčkování (dimenzí veličin) přináší stavy-útvary, lokální, které jsou v párech svého provedení („zavlnění klubička“) přičemž ta osa symetrie je čas, jedna z časových dimenzí. Vlnobalíček zavlněný „po šipce odvíjení času“ je hmotový a „opačný“ vlnobalíček zavinutý „proti šipce času“ je antičásticí, zhruba řečeno, za chvíli upřesňování. Přičemž v tom vlnobalíčku antičástice nemusí být všechny dimenze časové vlněné „proti“ šipce; jen některé „úseky“ časové dimenze „jdou proti“ šipce, která je vlastní tomuto vesmíru. Totiž: V tomto kvadrantu vesmíru realizoval-vybral vesmír po Třesku stav poměrů (nejednotkových) pro délku a čas tak, že vždy bude čísel menší než jmenovatel. $x/t = 0/1 = 1/\infty$. Tento princip-zásada je základním zákonem tohoto vesmíru, podle níž vůbec lze hmotu realizovat a se realizuje tento typ hmoty. Takže Petrásku, podle mě fluktuace vakua nám nikdy nedají vznik nových-jiných vesmírů, jak si myslíš, v tomto již zvoleném a realizovaném řešení „kvadrantového provedení“ reálnostu vesmíru, protože šipka času byla zvolena pro tento kvadrant vesmíru a s tím omezení pro snílky (šarlatány) jako si ty. Entropie tak může v takovém vesmíru dál a donekonečna růst.

Výklad vize 22

Manipulace s časoprostorem

autor : Josef Navrátil

(Úvahu jsem napsal do Magea [21.6.06 - 17:07] a přepracoval 01.07.2006)

Od té doby, co Einstein přišel na to, že hmota zakřivuje prostoročas, (respektive gravitační pole je samo o sobě přímo zakřiveným časoprostorem) se začaly „rodit“ geometrie. Celé dvacáté století se matematikové a fyzikové pouštěli do vymýšlení „matematiky geometrie“ čili jak pomocí abstraktního myšlení zdeformovat, zkroutit časoprostor tak, aby to kroucení „něco“ dělalo s hmotou, aby to „něco“ něco fyzikálního reprezentovalo. Fyzikové především celé 20. století zpracovávali a navrhovali všemožné geometrie, aby odpovídaly „čemusi“ v reálném vesmíru a vznikla tak pestrá řada :

Minkowského prostoročas, Schwarzschildova geometrie, Reissnerova-Nordstömova geometrie, Kerrova geometrie, Kerrova-deSitterova geometrie, Kerrova-Newmanova geometrie a další teoreticko-matematická zpracování fyzikálního světa pomocí geometrií jako Wheelerova geometrodynamika, fraktální geometrie (Mandelbrot a jiní), matická geometrie prostoročasu, geometrie topologická, geometrie strunová desetidimenzionální, geometrické popisy geodetil, Schwarzschildova metrika, Eddingtonova-Finkelsteinova souřadnicová soustava, Penroseův prostoročasový diagram, Hamilton-Jacobiho rovnice, efekt strhávání lokálních inerciálních soustav, existence ergosféry, Penroseův proces superradiace, singularita křivosti - neomezeně velká křivost prostoročasu v blízkém okolí singulárního bodu, Schwarzschildova sféra, teoremy, křivosti, (Neúplnost prostoročasu však nemusí být vždy způsobena singularitou křivosti.) a další... např. byly zkonstruovány příklady jako prostoročas Taubův,

Newmanův, Tamburinův a Untiho, který splňuje podmínky definice singularity .....

A tak dále .....

Určitě jsem nevypsal naprosto všechny možné aktivity a snahy fyziků jak matematikou „**zkroutit, zvlnit, zatočit a zdeformovat časoprostor**“ (!) ... a to jsem opomněl vlnové funkce a další a další „lidské výmysly“ a manipulace s geometrií tj. manipulace tím, co má více dimenzí. Tedy **veličina délka**. (... To se vám to kroutí, cóóó, páni matematici, když veličina má více dimenzí ....- která jiná veličina je má ?-... je z toho nekonečný řetězec volby možností m a t e m a t i c k ý c h návrhů a způsobů co vše a jak se může g e o m e t r i c k y zdeformovat, jsou-li k dispozici dimenze ...! ... i když obtíže tomu dodává/přidává ten čas, veličina čas, u níž dodnes nikdo nepředpokládá více dimenzí a musí se nedobrovolně a trapně řešit vesmír jako čtyřdimenzionální ..., pak matematikové říkají : 4-hybnosti, 4-vektory, 4-momenty, 4-rychlosti a bůhví co ještě) .

Ale matematika je kouzelnice, umí vymyslet na zadání fyzika cokoliv, ...že ? ((A proto určitě nebude problém, taky jednou „vymyslet“, *MATEMATICKY*, geometrostavy časoprostoru se třemi dimenzemi délkovými + třemi dimenzemi časovými !))).

Proč to vše říkám? (a kam mířím ?) Otázka : Kouzlí si vesmír kolem nás svou proměnnost geometrie podle fyziků ?, podle těch mnoha geometrií, jaké oni „pro vesmír“ vymysleli ? Tak se chová vesmír ? Anebo je to obráceně, že vesmír sám si zakřivuje, kroutí „situační“ geometrie a fyzikové mají „za skromnou povinnost“ pouze kopírovat z vesmíru ? Jistě a oni to vědí, ale mě to připadá když studuji fyzikální vědu, literaturu, že v ní vesmír se chová spíš podle toho co mu fyzikové vymysleli...., jaké geometrie mu vymysleli. Je dokonce vidět, že geometrie (geometrie = pletení pomlázky ze tří prutů) je důležitější než cokoliv jiného v tom světě vědy a vesmíru ! ... Zcela evidentně 3/4 veškeré fyzikální nauky pojednává-se baví především o tom časoprostoru, ; zbytek výkladu patří tomu „ostatnímu“ ve vesmíru.

Markantně evidentní je, že žádná z desítek geometrií, od geniálních myslitelů předložená, dosud nebyla vybrána jako univerzální, jako nejlepší, jako pravá, z vesmíru opsaná, ta, kterou On používá. Lidé v učebnicích a teoriích používají geometrie všech druhů a všechny, alespoň ve studiu možností. Já doufám, že On nepoužívá všechny, co člověk vymyslel. Kdyby to tak bylo, pak bych v tom případě navrhoval matematikům nic jiného nedělat, než jen do foroty doma vymýšlet libovolné geometrie a fyzikům stále je zkoušet vesmíru jako švadlenka slečně šaty.

Dostávám se k tomu, k čemu jsem rozvláčně směřoval. K těm vlnovým funkcím.

Pročpak matematikové na můj návrh nevymyslí takové funkce „kroucení“ dimenzemi časoprostoru (když už doma vymejšlej desítky sérií geometrií .... Navrátil tu diferenciální a jinou těžkou matematiku neumí .... jinak ... by to už tu dávno bylo na stole), že by z nich aspoň teoreticky pro budoucí potřebu užití nadělali geometrické vlnobalíčky, které kdyby měli „své předepsané speciální parametry“, tak by reprezentovaly co ?, no, hmotové elementy. Pročpak to nezkusit ?? Proč to zarputile odmítají...je to zakázaný ?? Dostalo snad celé lidstvo fyziků (od Boha) příkaz dělat desítky geometrií, viz nahoře, ale zákaz udělat (pro laika Navrátila) vlnové funkce pro vlnobalíčky ? Pro vizi vlnobalíčků by to byla vyhozená námaha, peníze a čas a ... a pro jiné geometrie to není ? – vesmír z nich (desítek geometrií) užívá stejně =jen jednu= ...a ostatní jednou půjdou na smetišť.

Tvrdím, že není možné na věčné časy vymýšlet desítky geometrií a takovou možnost, co navrhuji já, nevidět, obházet, rdousit, přehlížet a se jí vyhýbat. Jednou se návrh, matematický-geometrický na řešení vlnobalíčků pro elementární částice navrhnout ke zkoumání musí (!)...(Já se toho zřejmě už nedožiji zda mám či nemám pravdu, že ve vesmíru se rodí-vyrábí-realizuje hmota „pomocí geometrického kroucení dimenzí veličin délka a čas“ do vlnobalíčků. Ale to mi nevádí).

V Čechách se rodí nový fenomén. Umlčování názoru „novátorů“ se provede oklikou : „daruje se mu právo na veřejný názor a odeberou se mu práva na slyšení “. Cílenou ignorací opravdu lze tak mou vizi upálit ...

(pouze v Čechách).

JN.

01.07.2006